Serge Monaste

Protocolul de la Toronto

pagina întreagă

pagina principală

Nota editurii

Cuvântul „samizdat” s-a format nu întâmplător în limba rusă, denumind scrieri cu circulaţie subterană, concepţii, păreri opuse modului social de gândire şi deci, interzise în statul totalitar.

În timp, a fost preluat şi în occident indicând manuscrisele ajunse pe căi oculte din est, precum şi ceea ce guvernele occidentale decideau că este top secret sau cu circulaţie limitată. Astfel termenul s-a extins şi asupra unor lucrări elaborate de ziarişti, asociaţii sau persoane private, cel mai adesea ca rezultat al unor anchete efectuate pe probleme de interes general şi cu impact major asupra unor grupuri largi ale societăţii.

Ştampila „samizdat” a ajuns astfel să indice fără echivoc sensul de „interzis” şi, deci, cu atât mai incitant cu cât multe din lucrările respective au fost la propriu interzise în ţările de origine, foste socialiste sau de democraţie occidentală.

Editura „SAMIZDAT” îşi propune să aducă la cunoştinţa cititorilor români aceste lucrări, realizând astfel nu numai un simplu act de presă, ci încercând să demonstreze că, indiferent de regim, singurul lucru important pentru cetăţean este libertatea de gândire şi de informare.

© International Free Press Agency «Intelligence Report» -1995

© Editura Samizdat

Editor: Laurenţiu Tăun

Redactor Marta C. Negri

Tehnoredactare computerizată Antonia Cristescu

Coperta: Ianoş Stan

ISBN 973-98993-0-7

PROTOCOLUL DE LA TORONTO

6.6.6.

(Qebec, anul zero...)

Serge Monaste

(Ziarist canadian asasinat)

COMPLOTUL ORGANIZAŢIEI NAŢIUNILOR UNITE PENTRU INSTAURAREA NOII ORDINI MONDIALE

Ediţie redactată de

MICHAEL A. BEAUMONT

Traducător

Nicolae Buhmeanu

INTRODUCERE: **REALITATE sau FICŢIUNE?**

Cine ar putea spune? Oricare ar fi adevărul, conform anumitor informaţii pe care le-am obţinut, provenind din Franţa, dar mai ales revăzând evenimentele petrecute de-a lungul ultimilor douăzeci şi cinci de ani, s-ar părea că scenariul descris în acest **„document”** ne permite să înţelegem mai bine o situaţie care, până în prezent, multora li se părea mai mult decât imposibil de înţeles.

În volumul de faţă vă prezentăm **documentul** integral, însoţit de o analiză a noilor condiţii economice actuale care, în sine, par să-i confirme cu prisosinţă autenticitatea.

Sfârşitul lunii iunie 1967: la Montreal se deschide Expo ’67; la Ottawa au loc ultimele pregătiri ale „Centenarului Confederaţiei”. În Statele Unite se dec1anşează contestarea Războiului din Vietnam şi, prin toată ţara, se desfăşoară mişcarea **,,Flower Power”.** Ne aflăm în preajma evenimentelor din mai 1968, din Franţa, a exploziei naţionaliste de la Quebec, a festivalului de la Woodstock în Statele Unite... Dar, în acelaşi timp, acest sfârşit al lunii iunie 1967, marchează ultimele preparative pentru punerea la punct a „planului căderii Naţiunilor”, de către înaltele instanţe ale francmasoneriei anglo-saxone din Toronto.

Această reuniune secretă, de o înaltă confidenţialitate, este organizată de către **„6.6.6.”** , cum se autointitulează următorii:

- cei care dirijează **cele mai mari 6 bănci mondiale,**

(1.în legătură cu acest subiect, vă recomandăm remarcabila lucrare „6.6.6. l’Antihrist”, de Marc Dem, Editions du Rocher (Âge du Verseau) (n. a.)

- cele mai mari 6 consorţii energetice de pe planetă, dintre care face parte şi petrolul,

- cele 6 mari consorţii agro-alimentare, dintre care face parte şi controlul principalelor rute alimentare ale lumii.

Aceşti **„6.6.6.”** fiind **cei mai înalţi responsabili ai finanţelor internaţionale** vor defini, în cadrul reuniunii lor, o strategie comună în vederea supremaţiei absolute:

- asupra comerţului mondial,

- asupra posesiunii armei energetice, poartă deschisă spre secolul XXI, precum şi - asupra controlului internaţional al economiei agro-alimentare[1], care cuprinde de asemenea, pentru ei, consorţiile farmaceutice ce acoperă, la rândul lor, piaţa mondială a vitaminelor şi a vaccinurilor.

„Planul” lor se rezumă la trei orientări majore pentru anii 1970-1980:

- economia,

- politica,

- socialul.

Dacă reuşeşte, Planul trebuie să ducă în mod iremediabil la acapararea puterii mondiale, prin instalarea .**Noii Ordini Mondiale;** aceeaşi pe care preşedintele George Bush avea s-o promoveze cu atâta tam-tam la începutul anilor 1990.

SERGE MONASTE

Ziarist la Enquete

martie 1995

(Nota redacţiei: Ziaristul canadian Serge Monaste a murit în circumstanţe suspecte.)

PARTEA ÎNTÂI

1. Documentul Planul Roşu

Documentul grupului 6.6.6. de la sfârşitul lunii iunie, 1967

Titlul documentului organizaţiei 6.6.6.:

PANEM ET CIRCENSE”1[1] ,.

Scopul proiectului mondialist :

„Genocidul vitalităţii, în favoarea rentabilităţii oculte”.

Mijloacele de finanţare a proiectului

Între altele, se va folosi:

- Ajutorul Umanitar
- Ajutorul Umanitar Internaţional, pentru finanţarea multinaţionalelor din grupul 6.6.6.

1[1] **(Lat.) »PÂINE ŞI CIRC”, deviză a dictatorilor romani pentru a adormi nemulţumirile populaţiei (n.tr.)**

1.Carnea vacilor nebune, datorată de o societate agro-alimentară americană, producătoare a făinei pentru bovine. (n.a.)

Documentul:

Toate perioadele istorice care au dus la **decadenţa civilizaţiilor** au fost marcate, fără excepţie, **de „spiritul rătăcirii oamenilor”.** Astăzi, trebuie să facem astfel încât acest

„spirit” să se traducă printr-**o „societate mondială a timpului liber”** sub toate formele sale. Acest **timp liber** trebuie să se compună **din sex, droguri, sport, excursii (exotism)** şi din **distracţii în general,** dar accesibile tuturor straturilor societăţii. Omul trebuie să ajungă la concluzia că este modern, şi că modernismul său e compus din capacităţile sale, din posibilitatea sa de a se distra în mare măsură şi, în prezent, din tot ceea ce îl înconjoară.

Pentru atingerea acestui obiectiv, este neapărat necesar să se poată **infiltra mijloacele de informare** (radioul, televiziunea, ziarele), **mediile de modă** şi de cultură, **domeniile muncii noi,** prin intermediul cărora vom influenţa, cu siguranţă, toate păturile societăţilor occidentale. Astfel, ţinând sub umbrela simţurilor tineretul, adulţii de mâine, vom avea în consecinţă cale liberă pentru **a infiltra** şi **a transforma** în profunzime, fără a da naştere la nelinişti, **politica, sistemul legal** şi **învăţământul,** ceea ce ne va permite să **modificăm** în profunzime **cursul, orientarea viitoare a societăţilor vizate** de **„Planul”** nostru.

Populaţiile, după cum ştim, nu au memorie istorică. Repetă la nesfârşit greşelile trecutului, fără a-şi da seama că tocmai aceste erori le-au condus părinţii, înaintea lor, spre aceleaşi scadenţe pe care le vor trăi sub o formă agravată înainte de sfârşitul secolului nostru. Observaţi, de exemplu, prin ce au trecut bunicii lor la începutul acestui secol, graţie muncii înverşunate a predecesorilor noştri. După ce au cunoscut, fără limite, liberalizarea moravurilor, abolirea moralei şi, cu alte cuvinte, rătăcirile spiritului, au cunoscut **„Criza economică”,** iar apoi, războiul. În prezent, copiii şi nepoţii lor se îndreaptă spre un deznodământ asemănător, dar şi mai grav, căci de astă dată finalul ne va permite în sfârşit să ne punem pe picioare **„Noua Ordine Mondială”,** fără ca nici unul dintre ei să-şi dea seama, fiind mult prea preocupaţi cu toţii de a-şi satisface în proporţie exagerată necesităţile senzuale cele mai primare.

O **„Normă”** generală mai mult decât importantă şi care şi-a dovedit deja valoarea la începutul actualului secol, prin construirea şi instalarea **„Sistemului Comunist”** de către regretaţii înalţi ofiţeri ai lojilor noastre, este rentabilitatea **„excepţiei”**. În principiu, după cum ştim, excepţia confirmă regula generală pe care o contrazice. Dar, în vocabularul nostru, excepţia este principiul care trebuie să le fie impus tuturor. Trebuie să procedăm de aşa manieră încât să imprimăm excepţii în diversele sfere ale societăţii, cum ar trebui să fie noile reguli generale aplicabile pentru toţi, scop principal al tuturor contestaţilor sociale viitoare, exprimate de tineretul Naţiunilor.

Astfel, excepţia va deveni detonatorul cu ajutorul căruia întreaga societate istorică se va năru în sine însăşi, într-o epuizare şi o confuzie fără precedent.

Fundamentele societăţii occidentale, în esenţa lor, originează în linie dreaptă din moştenirea iudeo-creştină. Tocmai această moştenire este aceea care a făcut din familie nodul, cheia de boltă a oricărui edificiu social din prezent. Predecesorii noştri, care i-au finanţat pe scriitorii revoluţionari de la sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului XX, înţeleseseră importanţa necesităţii de a fracţiona şi apoi de a face să explodeze acest nucleu vital, dacă dorea, în Rusia de exemplu, să reuşească să instituie noul **„Sistem Comunist”** din vremea aceea. Şi tocmai asta au făcut, determinând în mod minuţios producerea, de către filosofii şi scriitorii neconformişti ai epocii, al unui **„manifest al gloriei Statului-Dumnezeu”,** acesta având prioritate absolută asupra individului şi a familiei.

Pentru a ajunge cu certitudine la construirea unui guvern mondial, a unei Noi Ordini Mondiale Comunitare, în care toţi indivizii, fără excepţie, vor fi supuşi Stării Mondiale a Ordinii Noi, trebuie în primul rând să provocăm dispariţia familiei, ceea ce va antrena din aceeaşi lovitură dispariţia învăţămintelor religioase ancestrale şi, în al doilea rând, să-i nivelăm pe toţi indivizii, făcând să dispară clasele sociale, în special clasele mijlocii. Dar trebuie să procedăm astfel încât toate aceste schimbări să pară a fi fost generate de către voinţa populară să aibă aparenţele democraţiei.

Slujindu-ne de cazuri izolate, dar amplificându-le la nivel extrem cu ajutorul contestaţiilor studenţeşti instigate de noi înşine, al ziariştilor favorabili cauzei noastre şi a1 politicienilor cumpăraţi, vom reuşi să punem pe picioare noi organisme, prezentând toate aparenţele modernismului, cum ar fi un birou de protecţie a copilăriei susţinut cu o **„cartă a drepturilor şi a libertăţilor”.**

Pentru reuşita planului nostru mondial, **Planul Roşu,** trebuie să implantăm în toate societăţile occidentale ale anilor 1970 birouri pentru protecţia copilăriei, ai căror funcţionari, tineri intelectuali lipsiţi de experienţă, proaspeţi absolvenţi ai universităţilor unde sunt scoase în evidenţă principiile noastre mondialiste, vor respecta ca la carte, fără discernământ **„Carta Drepturilor Copilului”.** Cine ar îndrăzni să i se împotrivească, fără a fi identificat concomitent cu barbariile Evului Mediu?

Această Cartă, laborios pusă la punct în **„Lojile”** noastre, ne va permite în sfârşit să reducem la zero orice autoritate părintească, făcând familia să explodeze în indivizi opuşi cu sălbăticie unii altora, pentru protecţia intereselor lor personale. Ea îi va încuraja pe copii să-şi denunţe părinţii prea autoritari prin faptul că sunt prea tradiţionali, prea religioşi. De asemenea, va contribui la a-i supune pe părinţi unei psihoze colective a fricii, ceea ce va provoca în mod ineluctabil, de manieră generală în societate, o subminare a autorităţii părinteşti. Astfel, vom reuşi, într-o primă etapă, să producem o societate asemănătoare cu aceea din RUSIA anilor 1950, unde copiii îşi denunţau părinţii la stat, şi o vom face fără ca nimeni să-şi dea seama.

Transferând astfel Statului rolul patern, ne va fi mai uşor, în continuare, să acaparăm, una câte una, toate responsabilităţile care până la data respectivă au ţinut de resortul exclusiv al părinţilor.

Astfel, îi vom putea face pe toţi să considere învăţătura religioasă traditiona1ă, de origine iudeo-creştină, un abuz contra copilului.

În acelaşi timp, dar la un alt nivel, vom face să se înscrie, în cele mai fundamentale legi ale naţiunilor, regula că toate religiile, cultele şi practicile religioase de orice fel, inclusiv vrăjitoria şi magia, trebuie să fie respectate cu titluri egale.

În consecinţă, va fi deconcertant de uşor să i se transfere acest rol statului, prin raportarea copilului la cele mai înalte instanţe internaţionale, cum ar fi Naţiunile Unite.

Să înţelegem bine următoarele: scopul nostru nu este acela de a proteja copii, nici pe oricine altcineva, ci de a provoca explozia, apoi prăbuşirea naţiunilor, care reprezintă un obstacol major în calea punerii în aplicare a Ordinii noastre Mondiale. Acesta este motivul pentru care **„Birourile de Protecţie a Copilăriei”** trebuie să fie investite cu o autoritate legală absolută. Ele trebuie să fie în măsură ca, după bunul lor plac, dar întotdeauna sub pretextul protejării copiilor, să-i poată retrage pe aceştia din mediile lor familiale originale şi să-i plaseze în medii familiale străine sau în centre guvernamentale deja atrase spre principiile noastre mondialiste şi religioase. Astfel, în consecinţă se va realiza spargerea definitivă a **„Celulei Familiale Occidentale”.**

Căci, fără protecţia şi supravegherea părinţilor lor naturali, aceşti copii vor putea fi astfel handicapaţi definitiv în dezvoltarea lor psihologică şi morală, ajungând să reprezinte, în virtutea consecinţelor fireşti, prăzi uşor adaptabile la ţelurile noastre mondialiste.

Pentru asigurarea reuşitei unei asemenea întreprinderi, este de o necesitate primordială ca funcţionarii care lucrează în aceste **„birouri”,** în serviciul statului, să fie tineri, fără experienţe de trecut bogate, îmbibaţi cu teorii pe care le ştim ca fiind vide şi lipsite de eficacitate şi mai ales să fie obsedaţi de spiritul misionar al unor mari protectori ai copilăriei ameninţate. Căci, pentru ei, toţi părinţii trebuie să reprezinte nişte criminali de facto, pericole potenţiale faţă de bunăstarea copilului, considerat în cazul de faţă ca un **„Dumnezeu”.**

Un **„Birou de Protecţie a Copilăriei”** şi o **„Cartă a Drepturilor Copilului”** n-ar avea nici un motiv de a exista, în lipsa copiilor ameninţaţi. Mai mult, excepţiile şi exemplele istorice întrebuinţate pentru înfiinţarea lor vor sfârşi, mai devreme sau mai târziu, prin a dispărea, dacă n-ar fi alimentate continuu cu cazuri noi, produse pe bază permanentă. În acest sens, trebuie să infiltrăm **„sistemul de educaţie”** al naţiunilor pentru a face să dispară, sub acoperirea **„Modernismului”** şi a **„Evoluţiei”,** predarea religiei, a istoriei şi a educaţiei civice, diluându-le pe toate sub o avalanşă de experimente noi în mediul de învăţământ, acela al limbilor şi al matematicilor. În acest mod, îndepărtându-le tinerelor generaţii toate bazele şi toate frontierele morale, toate cunoştinţele despre trecut – şi, prin urmare, orice formă de mândrie naţională – orice respect faţă de ceilalţi, orice putere prin cunoaşterea limbilor străine şi a ştiinţelor – deci, puterea asupra realităţii – vom contribui la fabricarea unui tineret în mare măsură predispus către toate formele de delincvenţă. În acest nou univers, fragmentat de frica de părinţi şi de abandonul oricărei responsabilităţi din partea acestora faţă de copii, vom avea cale liberă pentru a forma, în maniera noastră şi conform principalelor noastre obiective, un tineret în rândurile căruia aroganţa, dispreţul, umilirea aproapelui vor fi considerate ca fiind noile baze ale **„Afirmării de Sine”** şi ale **„Libertăţii”.** Ştim, însă, pe baza aceloraşi experienţe din trecut, că un asemenea

tineret este din capul locului condamnat la autodistrugere, întrucât este de un **„Individualism”** funciar – deci, **„Anarhist”** prin definiţie. În acest sens, nu poate în nici un caz să reprezinte o bază solidă pentru continuitatea oricărui gen de societate şi, cu atât mai puţin, o valoare sigură pentru a se însărcina cu bătrânii acesteia.

În acelaşi spirit, este de asemenea imperios necesar să se creeze o **„Cartă a Drepturilor şi a Libertăţilor Individuale”,** precum şi **„Birouri pentru Protecţia Cetăţeanului”,** dându-le maselor iluzia că aceste inovaţii fac parte integrantă din **„Modernismul”** sus amintit al „Societăţilor Noi” din secolul XX. Sub aceeaşi formă şi în acelaşi timp, dar la un alt nivel, trebuie să se obţină votarea unor noi legi pentru **„Respectul şi Libertatea Individuală”.** La fel ca în cazul **,,Familiei”,** dar pe planul **„Societăţii”,** aceste legi vor intra în conflict cu drepturile colectivităţii, împingând astfel societăţile vizate direct spre autodistrugere. Căci, în cazul de faţă, inversiunea este totală: **„Nu mai trebuie protejată, contra indivizilor care o pot ameninţa, societatea – dreptul majorităţii – cu mai degrabă individul – dreptul minorităţii – trebuie să fie protejat contra posibilelor ameninţări din partea majorităţii”.** Iată scopul pe care ni l-am fixat.

Pentru a realiza dezintegrarea familiei, a sistemului de învăţământ, deci a societăţii în general, este primordial să se încurajeze **„Libertatea Sexuală”** la toate eşaloanele societăţii occidentale. Trebuie să se reducă individul, deci masele, la obsesia de a-şi satisface instinctele primare prin toate mijloacele posibile. Ştim că această etapă reprezintă punctul culminant în care întreaga societate va sfârşi prin a se surpa în sine însăşi. Nu la fel s-a întâmplat şi cu Imperiul Roman la apogeul său şi cu toate civilizaţiile asemănătoare, pe parcursul istoriei?

Cu ajutorul oamenilor de ştiinţă şi al laboratoarelor finanţate de lojile noastre, am reuşit să punem la punct un procedeu chimic care va revoluţiona toate societăţile occidentale şi va arunca pradă uitării pentru totdeauna principiile morale şi religioase iudeo-creştine. Acest procedeu, sub formă de pilulă, va deschide larg calea **„libertăţii sexuale”** fără consecinţe şi le va împinge pe **„femeile”** naţiunilor spre dorinţa de a dori să se desprindă din starea care va ajunge să fie considerată jugul trecutului – sclavia femeii supuse bărbatului şi familiei iudeo-creştine tradiţionale. Odinioară **„Centru şi pivot al celulei familiale”,** femeia modernă, acum în calitate de persoană individuală independentă, va dori să-şi abandoneze rolul tradiţional, să se detaşeze de familie şi să-şi trăiască viaţa în conformitate cu aspiraţiile ei personale. Nimic mai firesc, ştim, dar locul în care noi vom interveni cu tărie va fi acela al infiltrării tuturor **„mişcărilor de contestare feministe”,** împingându-le logica până la cele mai extreme limite ale consecinţelor sale. Iar aceste limite se găsesc deja înscrise în dezintegrarea definitivă a familiei tradiţionale şi a societăţii iudeo-creştine.

Această **„eliberare sexuală”** va reprezenta calea finală pe care vom avea posibilitatea de a face să dispară din **„conştiinţa populară”** orice referire la **„Bine şi Rău”.** Prăbuşirea acestei bariere religioase şi morale ne va permite să realizăm procesul falsei **,,Eliberări a omului de trecutul său”,** care însă, în realitate, este o formă de sclavie ce va fi profitabilă pentru **„Planurile Mondialiste”** pe care urmărim să le punem în aplicare.

Respectiva poartă deschisă pentru încurajarea **,’Libertăţii Sexuale”,** a **„Divorţurilor”,** a **„Avorturilor”** la cerere, a recunoaşterii legale a diverselor forme de homosexualitate, ne va

ajuta să modificăm în profunzime bazele istorice ale **„Dreptului Legal”** al societăţilor. Ea va fi un atu major pentru a împinge ansamblul indivizilor spre o relaxare generală a moravurilor; pentru a diviza indivizii unii în raport cu ceilalţi, în conformitate cu instinctele şi cu interesele lor proprii; pentru a distruge viitorul tineretului, împingându-l spre experienţe nefaste ale sexualităţii precoce şi ale avorturilor; şi pentru a distruge moralmente generaţiile viitoare, împingându-le pe calea alcoolismului, a drogurilor diverse – al căror control se vor însărcina să-1 preia, la nivel mondial, ofiţerii noştri superiori din Lojile Internaţionale – şi a sinuciderilor – suicidul fiind considerat, de către un tineret dezabuzat şi abandonat în voia sa însuşi, ca un sfârşit cavaleresc.

Să amăgim tineretul naţiunilor, arătându-i pe părinţii săi ca pe nişte iresponsabili, imorali şi nereligioşi – în definitiv, necăutând altceva decât plăcerea, evaziunea şi satisfacerea nestăvilită a instinctelor, cu preţul minciunii, al ipocriziei şi al trădării. Să facem din divorţuri şi din avorturi o nouă cutumă socială, acceptată de toţi. Să împingem astfel tineretul spre criminalitate sub toate aceste forme şi spre refugierea în grupări distincte, inaccesibile mediului familial, pe care el îl va percepe, în mod inevitabil, ca pe o ameninţare la adresa propriei sale supravieţuiri. Ţesătura socială fiind astfel bulversată iremediabil, ne va fi posibil în continuare să acţionăm asupra politicii şi a economiei naţiunilor, în scopul de a le aduce la cheremul nostru; de a le face să accepte, forţate de împrejurări, planurile noastre pentru O Nouă Ordine Mondială. Căci, trebuie să recunoaştem, naţiunile, fiind lipsite de posibilitatea de a se baza pe un tineret puternic, pe o societate în care indivizii, regrupaţi în jurul unui ideal comun, întăriţi cu ajutorul unor bastioane morale de neînfrânt, i-ar fi putut asigura sprijinul istoric, nu vor putea decât să abdice în faţa voinţei noastre mondiale. Astfel, vom putea atunci să inaugurăm ceea ce au anunţat atât de mult creaţiile noastre din trecut **„sistemul comunist care profeţea o revoluţie mondială pusă în mişcare de toţi proscrişii din lume”** şi **„nazismul prin**

care am anunţat O Nouă Ordine Mondială pentru o mie de ani”. Iată scopul nostru suprem: munca recompensată pentru toate valorile pe care le-a omorât pentru împlinirea ei, de-a lungul secolelor. Să afirmăm sus şi tare: **„Toţi Fraţii din Lojile trecute, morţi în anonimat pentru realizarea acestui ideal pe care acum ne este posibil să-l atingem cu vârfurile degetelor”.**

Se ştie bine că omul, după ce şi-a asigurat necesităţile primare – hrana, îmbrăcămintea şi adăpostul – tinde cu tărie spre a fi mai puţin vigilent. Să-i permitem să-şi adoarmă conştiinţa, orientându-i totodată spiritul după placul nostru, prin crearea de faţadă a unor condiţii economice favorabile. Prin urmare, în această perioadă a anilor 1970, în care agenţii noştri se vor infiltra peste tot în diversele sfere ale societăţii pentru a o face să accepte noile noastre norme în materie de învăţământ, drept legal, social şi politic, vom veghea la răspândirea în jurul lui a unui climat economic de încredere. Muncă pentru toţi; deschideri de credite pentru toţi; distracţii pentru toţi – acestea vor fi devizele noastre pentru crearea iluzorie a unei noi clase sociale:**„Clasa Mijlocie”.** Căci, o dată atinse obiectivele noastre, vom face să dispară această **„Clasă”** de mijloc, situată între săracii seculari şi noi, bogaţii, tăindu-i definitiv orice mijloc de supravieţuire.

În acest sens, vom face din naţiunile-state noii **„părinţi”** ai indivizilor. Prin intermediul acestui climat de încredere în care **„Agenţii Internaţionali”** trimişi de noi vor fi făcut tot ceea ce este necesar pentru a îndepărta orice spectru al războiului mondial, vom încuraja **„Centralizarea”** în favoarea statului. De această manieră, indivizii vor putea dobândi impresia unei libertăţi de explorare totale, în timp ce povara legendară a responsabilităţilor personale va fi transferată în

sarcina statului. Astfel, vom avea posibilitatea de a multiplica în proporţie vertiginoasă sarcina statului, înmulţind fără nici un fel de limite masa de funcţionari intelectuali. Având garantată pentru ani de zile în avans securitatea materială, aceştia vor fi' în consecinţă, executanţi perfecţi ai **„Puterii Guvernamentale";** cu alte cuvinte, ai **„Puterii"** noastre.

Vom crea astfel o masă impresionantă de funcţionari care, ea în sine, va forma un guvern (în cadrul guvernului), indiferent de partidul politic care va fi într-un moment sau altul la putere. Această maşinărie anonimă ne va putea servi într-o bună zi drept pârghie, când va sosi momentul, pentru a accelera prăbuşirea economică a statelor-naţiuni; căci acestea nu vor putea să întreţină la nesfârşit o asemenea masă salarială, fără a trebui să se îndatoreze mai presus de mijloacele lor. Pe de altă parte, aceeaşi maşinărie îi va conferi aparatului guvernamental o imagine rece şi insensibilă; această maşinărie complexă şi absolut inutilă în multe dintre funcţiile ei ne va servi drept paravan şi mijloc de protecţie contra populaţiilor. Căci cine va îndrăzni să se aventureze prin dedalurile unui asemenea labirint, în scopul de a-şi face auzite doleanţele personale?

Tot în aceeaşi perioadă de buimăcire generală, vom profita de asemenea pentru a-i cumpăra sau elimina, în conformitate cu necesităţile momentului, pe toţi directorii de întreprinderi, responsabilii marilor organisme ale statelor, centrele de cercetări ştiinţifice a căror activitate şi eficacitate ar risca să confere o putere prea mare statelor-naţiuni.

Nu trebuie în nici un caz ca statul să devină o forţă independentă în sine, care ar risca să ne scape de sub control şi să ne pună în pericol „Planurile" ancestrale.

Vom veghea de asemenea să avem o autoritate absolută asupra tuturor structurilor supranaţionale ale naţiunilor. Aceste organisme internaţionale trebuie să fie plasate sub jurisdicţia noastră absolută.

În acelaşi sens şi pentru a garanta rentabilitatea influentei noastre asupra populaţiilor, va trebui să controlăm toate Mijloacele de Informare. Băncile noastre nu le vor finanţa, aşadar, decât pe acelea care ne vor fi favorabile, supervizând totodată închiderea celor mai recalcitrante. Acest lucru ar trebui, în principiu, să treacă neobservat în rândurile populaţiilor, acestea fiind absorbite de necesitatea de a câştiga cât mai mulţi bani şi de a se distra.

Încă de pe acum, trebuie să ne ocupăm de finalizarea fazei de deregionalizare a regiunilor rurale, amorsată la începutul „crizei economice" din 1929. Suprapopularea oraşelor a fost deviza noastră în cadrul „revoluţiei industriale".

Proprietarii rurali de pământului, prin independenţa lor economică şi prin capacitatea pe care o au de a produce baza de alimentaţie a statelor, reprezintă o ameninţare la adresa noastră şi a planurilor noastre de viitor. Înghesuiţi în oraşe, oamenii vor fi mai dependenţi de industriile noastre pentru a supravieţui. Nu vom putea să ne permitem existenţa unor grupări independente de „Puterea" noastră.

Prin urmare, să-i eliminăm pe proprietarii de pământuri, făcând din ei sclavi ascultători, industriile fiind sub controlul nostru. În ceea ce-i priveşte pe ceilalţi, să le permitem să se

organizeze în cooperative agricole, pe care agenţii noştri le vor infiltra pentru a le orienta mai uşor în conformitate cu priorităţile noastre viitoare.

În cadrul structurii statului, să ne ataşăm de scoaterea în evidentă a „respectului” obligatoriu faţă de diversitatea de „culturi”, de „popoare”, de „religii”, de „etnii”, cu prioritate faţă de noţiunea de „unitate naţională”; acest lucru ne va permite să divizăm mai eficace populaţiile statelor-naţiuni şi astfel, să le slăbim autoritatea şi capacitatea de manevră. Împins la limite extreme, dar pe plan internaţional, acest concept, în viitor, va determina etniile diverselor naţiuni să se regrupeze pentru a-şi revendica fiecare, individual, propria participare la „Putere”; ceea ce va sfârşi prin a ruina naţiunile şi le va face să se fragmenteze în războaie intestine interminabile

Când naţiunile-state vor fi astfel slăbite prin toate aceste lupte intestine, toate întemeiate pe recunoaşterea „Drepturilor Minorităţilor” la independenţă, când naţionaliştii divizaţi în diferite facţiuni culturale şi religioase se vor confrunta orbeşte în lupte fără nici un rezultat posibil, când tineretul îşi va fi pierdut complet contactul cu propriile sale rădăcini, atunci vom putea să ne servim de Naţiunile Unite pentru a începe să ne impunem Noua Ordine Mondială.

De altfel, în acel stadiu, „Idealurile Umanitare, Sociale şi Istorice” ale naţiunilor-state se vor fi dezintegrat de mult, sub presiunea diviziunilor interioare.

SFÂRŞITUL Documentului organizaţiei 6. 6. 6.,

datat în ultima parte a lunii iunie, 1967

2. DOCUMENTUL „AURORA ROŞIE”

Documentul grupului 6. 6. 6. de la sfârşitul lunii iunie, 1985

Optsprezece ani mai târziu, (6+6+6, în timp), a avut loc o a doua reuniune de mare importanţă în Canada. Grupul celor 6.6.6. s-a întrunit din nou la Toronto, la sfârşitul lunii iunie, 1985, dar de astă dată în scopul de a finaliza ultimele etape dinaintea ofensivei, cu privire la căderea naţiunilor-state şi la preluarea Puterii Internaţionale de către Naţiunile Unite.

Titlul documentului organizaţiei 6.6.6.:

„AURORA ROŞIE”

Scopul proiectului mondialist:

„Influienţarea Ocultei Mondiale”

Mijloacele de finanţare a proiectului:

- controlul asupra F.M.I.,

- controlul asupra G.A.T.,

- controlul asupra comisiei de la Bruxelles,

- controlul asupra O.T.A.N.,

- controlul asupra O.N.U.,

şi asupra altor organisme internaţionale.

Documentul

Ultimii optsprezece ani au fost foarte profitabili pentru punerea în aplicare a proiectelor noastre mondiale. Pot să vă spun, fraţilor, că în acest moment ne aflăm aproape de atingerea scopului. Căderea naţiunilor-state nu mai este decât o chestiune de timp - un timp destul de scurt, după cum pot să mărturisesc, cu deplină încredere.

Graţie agenţilor noştri de infiltrare şi colosalelor noastre mijloace financiare, până acum s-au realizat progrese fără precedent în toate domeniile Ştiinţei şi ale Tehnologiei cărora le controlăm din punct de vedere financiar cele mai mari corporaţii. Începând de pe vremea reuniunilor secrete cu M. De Rotschild din jurul anului 1956, şi care au avut scopul de a pune la punct dezvoltarea şi implantarea imediată a „Ordinatoarelor”, avem acum posibilitatea de a întrezări punerea în aplicare a unui gen de „Autostradă Internaţională” prin care toate aceste aparate vor fi legate între ele. Căci, aşa cum ştiţi deja, controlul direct şi individual asupra populaţiilor planetei va fi cel puţin totalmente imposibil fără întrebuinţarea computerelor şi unificarea lor electronică, unele în raport cu altele, într-o vastă „Reţea mondială (Reţeaua Internet, situl World Wide Web, reţeaua Internet etc.(n. a.)”. De altfel, aceste aparate au avantajul de a înlocui milioane de persoane individuale. Mai mult, ele nu posedă nici conştiinţă, nici un fel sau altul de morală, ceea ce este indispensabil pentru reuşita unui proiect ca al nostru. Mai ales, aceste maşini îndeplinesc, fără să discute, tot ceea ce li se dictează. Sunt sclavii perfecţi la care au visat atât de mult predecesorii noştii, dar fără a-şi fi imaginat nici măcar o zi că nouă ne va fi posibilă o asemenea izbândă. Aceste aparate fără patrie, fără culoare, fără religie, fără apartenenţă politică, reprezintă suprema victorie şi instrument a1 Noii Ordini Mondiale propovăduite de noi. Ele sunt „cheia de boltă”!

Organizarea acestor aparate într-o vastă „Reţea mondială" căreia îi vom controla pârghiile superioare ne va ajuta să imobilizăm populaţiile. În ce mod?

După cum ştiţi, structura de bază a Noii Ordini Mondiale este compusă, în esenţă, dintr-o multitudine de „Reţele" diverse, acoperind fiecare toate sferele activităţilor omeneşti de pe întreaga întindere a planetei. Până în momentul de faţă, toate aceste „Reţele" erau legate între ele printr-o bază ideologică comună, aceea a omului ca fiind „Centrul" şi „Realizarea Supremă" a universului. Astfel, graţie tuturor acestor „Reţele" unite prin intermediul „Noii Religii a Omului pentru Om", am putut infiltra cu uşurinţă toate sectoarele omeneşti din toate ţările occidentale, modificându-le baza iudeo-creştină. Rezultatul este acela că, în zilele noastre, acest om, indiferent dacă face parte din sfera politică, din cea economică, din cea socială, din cea educaţională, din cea ştiinţifică sau din cea re1igioasă, şi-a abandonat deja, de la ultima noastră reuniune desfăşurată la sfârşitul lunii iunie a anului 1967, moştenirea trecută, pentru a o înlocui cu idealul nostru referitor la o religie mondială bazată exclusiv pe om. Desprins de rădăcinile sale istorice, aşa cum este de-acum încolo, acest om nu mai aşteaptă, în definitiv, decât să i se propună o nouă ideologie. Bineînţeles, aceasta este ideologia noastră, cea a „Satului Comunitar Global", căruia el îi va fi „Centrul". Iar ceea ce-i vom aduce noi, îcurajându-1 să facă parte din ea, cu„Trup şi Suflet"este tocmai această „Reţea Electronică Mondială" în care frontierele fostelor naţiuni-state vor fi fost abolite pentru totdeauna, anihilate până în cele mai adânci rădăcini ale lor.

În timp ce acest om rătăcit va fi absorbit de către entuziasmul său orb de a face parte din noua sa „Comunitate Mondială'' aparţinând acestei vaste „Reţele de Computere", noi, din partea noastră, vom veghea, cu ajutorul pârghiilor superioare ascunse cunoaşterii lui, să-l fişăm, să-l identificăm, să-l contabilizăm şi să-rentabilizăm, conform propriilor noastre obiective. Căci, în interiorul acestei „Noi Societăţi Globale", nici un individ deţinător al unui potenţial de „Rentabilitate'' pentru noi nu va putea să ne scape. Aportul constant al „tehnologiei electronice" va trebui să ne asigure toate mijloacele pentru a fişa, identifica şi controla pe toţi indivizii populaţiilor din occident. În privinţa celor care nu vor reprezenta nici o „Rentabilitate Exploatabilă" de către noi, vom avea grijă să se elimine de la sine, prin intermediul tuturor războaielor intestine locale pe care vom lua măsuri să le declanşăm ici şi colo, folosindu-ne de „Colapsul Economic" al naţiunilor-state şi de „Opoziţiile şi Revendicările'' diverselor grupări din componenţa aceloraşi state.

Iată, prin urmare, maniera detaliată în care vom proceda, de acum şi până, în 1988, pentru a netezi drumul spre naşterea „Guvernului Mondial'', pe care-1 vom instaura:

1.Vom amplifica „Societatea Plăcerilor", care ne-a fost atât de profitabilă până în prezent. Folosindu-ne de inventarea tehnicii „video" pe care am finanţat-o şi de jocurile care-i sunt anexate, vom finaliza pervertirea morală a tineretului. Îi vom oferi posibilitatea de a-şi satisface, de acum încolo, toate instinctele. O fiinţă posedată de simţuri ajunsă sclavă a acestora, după cum ştim, nu are nici idealuri, nici forţa interioară pentru a apăra pe oricine sau orice. Omul respectiv este un „individualist'' prin definiţie, reprezentând candidatul perfect pe care-1 vom putea modela cu uşurinţă, conform dorinţelor şi priorităţilor noastre. De altfel, amintiţi-vă cu câtă uşurinţă au putut predecesorii noştri să orienteze întregul tineret german, la începutul secolului, folosindu-se de dezabuzarea acestuia din urmă!

2. Vom încuraja ,,contestaţiile studenţeşti'' asociate cu toate cauzele privitoare la ,,ecologie''. Protecţia obligatorie a mediului ambiant va deveni un atu major, în ziua când vom fi determinat naţiunile-state să-şi schimbe ,,datoria internă", contra pierderii a 33% din totalul teritoriilor lor rămase în stare de sălbăticie.

3. Vom umple vidul interior al acestui tineret, iniţiindu-1, încă de la cele mai fragede vârste, în universul computerelor. Vom folosi, în acest scop, sistemul de învăţământ. Un sclav în slujba altui sclav, care va fi controlat de noi.

4. Pe un alt plan, vom stabili ,,Liberul schimb Internaţional" ca pe o prioritate absolută pentru supravieţuirea naţiunilor-state. Această nouă concepţie economică ne va ajuta să accelerăm declinul ,,naţionaliştilor" din toate naţiunile; să-i izolăm în facţiuni diverse şi, la momentul dorit, să-i instigăm cu sălbăticie unii împotriva celorlalţi, în războaiele intestine care vor finaliza ruinarea acestor naţiuni.

5. Pentru a ne asigura cu orice preţ de reuşita unei asemenea întreprinderi, să facem astfel încât agenţii noştri infiltraţi deja în Ministerele de Afaceri Interguvernamentale şi de Emigrări ale naţiunilor-state să procedeze la modificarea în profunzime a legilor acestor ministere. Modificările respective se vor orienta în esenţă spre a deschide porţile ţărilor occidentale spre o emigraţie din ce în ce mai masivă în interiorul graniţelor lor o emigraţie pe care noi o vom fi provocat în prealabil, având grijă să declanşăm pe ici pe colo, noi conflicte locale. Prin campanii de presă bine orchestrate asupra opiniei publice din naţiunile-state vizate, vom provoca în acestea un aflux important de refugiaţi care va avea efectul de a le destabiliza economia internă şi a amplifica tensiunile rasiale din interiorul teritoriului. Vom avea grijă să facem astfel încât organizaţiile extremiste străine să facă parte din aceste torente de emigranţi ceea ce ne va facilita destabilizarea politică, economică şi socială a naţiunilor luate în colimator.

6. Vom organiza acest „liber schimb" care, în realitate, numai liber nu este, întrucât e controlat deja de noi, până în vârful ierarhiei economice, în „Trei Comisii Laterale": (cea a Asiei, cea a Americii, cea a Europei). El ne va ajuta să semănăm discordia în interiorul naţiunilor-state, prin escaladarea şomajului asociat cu restructurările multinaţionalelor noastre.

7. Vom transfera încet dar sigur multinaţionalele noastre în ţări noi, cucerite de ideea ,,economiei de piaţă", ca ţările din Estul Europei, Rusia şi China, de exemplu. Pentru moment, nu ne va interesa dacă populaţia lor reprezintă sau nu un vast rezervor de noi consumatori. Ceea ce ne interesează este să avem acces, în primul rând, la o Mână de Lucru Sclavagistă - ieftină şi nesindicalizată - pe care ne-o oferă aceste ţări şi cele din Lumea a Treia. De altfel, guvernele lor nu au fost instalate chiar de noi înşine? Nu fac apel la ajutorul extern şi la împrumuturile de la „Fondul Monetar Internaţional" şi de la „Banca Mondială", care ne aparţin nouă?

8. Aceste transferuri ne oferă mai multe avantaje. Contribuie la menţinerea acestor noi populaţii în iluzia unei ,,eliberări economice" şi a unei „libertăţi politice", când în realitate le vom domina noi înşine, prin pofta de câştig şi adâncirea în datorii pe care nu le vor putea achita niciodată. În ceea ce priveşte populaţiile occidentale, ele vor fi menţinute în visul „bunăstării economice", căci produsele importate din aceste ţări nu vor suferi nici o mărire a preţurilor. Dimpotrivă, fără ca ele să-şi dea seama de la început, din ce în ce mai multe industrii vor fi obligate să-şi închidă

porţile, din cauza transferurilor pe care noi le vom fi efectuat în afara ţărilor occidentale. Aceste închideri vor duce la escaladarea şomajului şi vor provoca pierderi importante de venituri pentru naţiunile-state.

9. În acest fel, vom pune pe picioare o „Economie Globală" la scară mondială, care va scăpa total de sub controlul naţiunilor-state. Această nouă economie va fi mai presus de toate; nici o presiune politică sau sindicală nu va avea vreo putere asupra ei. Îşi va dicta propriile „politici mondiale" şi va obliga iniţierea unei reorganizări politice, dar în conformitate cu priorităţile noastre la scară mondială.

10. Prin această ,,economie independentă'', neavând alte legi decât legile noastre, vom stabili o „cultură a masei mondiale". Prin controlul internaţional asupra televiziunii şi a Mass-media în general, vom institui o ,,nouă cultură", însă nivelată, uniform, pentru toţi, fără a ne scăpa nici una dintre „creaţiile" viitoare. Artiştii viitorului vor fi plămădiţi după chipul şi asemănarea noastră, altminteri nu vor putea să supravieţuiască. Prin urmare, se va fi terminat cu vremurile în care ,,creaţiile culturale puneau permanent în pericol proiectele noastre mondialiste aşa cum s-a întâmplat de atâtea ori în trecut.

11. Prin intermediul aceleiaşi economii, ne va fi astfel posibil să ne folosim de forţele militare ale naţiunilor-state cum ar fi acelea ale Statelor Unite în scopuri umanitare, în realitate, aceste ,forţe ne vor servi spre a supune voinţei noastre ţările recalcitrante. Astfel, ţările din Lumea a Treia şi altele asemenea lor nu vor putea fi în măsură să scape voinţei noastre de a ne servi de populaţia lor ca de o mână de lucru în sclavie.

12. Pentru a controla piaţa mondială, va trebui să deturnăm productivitatea de la principalul său scop Eliberarea omului de duritatea Muncii. O vom orienta spre o întoarcere împotriva omului, aservindu-1 pe acesta din urmă sistemului nostru economic, astfel nu va mai avea încotro decât să devină sclavul nostru, sau chiar un viitor delincvent.

13. Toate aceste transferuri ale Multinaţionalelor noastre în străinătate şi reorganizarea mondială a economiei vor avea scopu1, printre altele, să escaladeze şomajul în ţările occidentale. Această situaţie va fi cu atât mai realizabilă, cu cât, din start, vom fi privilegiat importurile masive de produse de bază în interiorul naţiunilor-state şi, din aceeaşi lovitură, vom fi supraîncărcat aceste state prin folosirea exagerată a populaţiei lor pentru producţia de servicii pe care nu le vor putea plăti. Aceste condiţii extreme vor înmulţi la nivel de milioane masele de persoane asistate social de tot felul, ale analfabeţilor şi ale celor fără adăpost.

14. Prin pierderea a milioane de locuri de muncă în sectoru1 primar, şi chiar prin evaziuni fiscale deghizate în capitaluri externe în afara naţiunilor-state, ne va fi astfel posibil să punem în pericol de moarte armonia socială. prin spectrul războiului civil.

15. Aceste manipulări internaţionale de guverne şi populaţii ale naţiunilor-state ne vor furniza pretextul de a ne utiliza F.M.I.-ul pentru a determina guvernele occidentale să pună în aplicare „bugete de austeritate'', sub camufalu1 reducerii iluzorii a „datoriei naţionale", al conservării ipotetice a „cotei de credit internaţional" şi al imposibilei conservări a „liniştii sociale".

16. Prin aceste măsuri „bugetare de urgenţă’’, vom fractura astfel finanţarea Naţiunilor-state pentru toate „mega-proiectele” lor care reprezintă o ameninţare directă la adresa controlului nostru mondial asupra economiei.

17. De altfel, toate aceste măsuri de austeritate ne vor permite să frângem voinţa naţională a structurilor moderne în domeniul Energiei, al Agriculturii, al Transporturilor şi al Tehnologiilor noi.

18. Aceleaşi măsuri ne vor oferi ocazia mult visată de a ne instaura „Ideologia Competiţiei Economice”. Aceasta se va traduce, în interiorul naţiunilor-state, prin reducerea voluntară a salariilor şi demisiile voluntare cu „Remiterea de medalii pentru serviciile prestate”, ceea ce ne va deschide peste tot porţile pentru instaurarea ‚tehnologiei de control”. În această perspectivă, toţi demisionarii respectivi vor fi înlocuiţi cu „computere” aflate în slujba noastră.

19. Aceste transformări sociale ne vor ajuta să modificăm în profunzime mâna de lucru „poliţistă şi militară” a naţiunilor-state. Sub pretextul necesităţilor de moment şi fără a trezi bănuieli, ne vom debarasa odată pentru totdeauna de toţi indivizii care au o „Conştiinţă Iudeo-Creştină”. Această „Restructurare a corpului poliţienesc

şi militar” ne va permite să eliminăm, fără contestaţii, personalul îmbătrânit, precum şi toate elementele care nu vor vehicula principiile noastre mondialiste. Acestea vor fi înlocuite cu recruţi, tineri lipsiţi de „conştiinţă şi morală” şi deja complet antrenaţi, cu vederi favorabile faţă de folosirea fără scrupule a „tehnologiei reţelelor electronice” pe care o vom fi instaurat.

20. În acelaşi timp şi tot sub pretextul „reducerilor bugetare’’, vom veghea asupra transferului bazelor militare ale naţiunilor-state spre Organizaţia Naţiunilor Unite.

21. În această perspectivă, vom acţiona pentru reorganizarea Mandatului Internaţional al Naţiunilor Unite”. De la statutul de „Forţă de Pace” fără nici o putere de decizie, o vom determina să devină o „Forţă de Intervenţie” în care se vor contopi, într-o omogenitate deplină, forţele militare ale Naţiunilor Unite. Acest lucru ne va permite să efectuăm, fără luptă, demilitarizarea tuturor acestor state, astfel încât nici unul dintre ele în viitor, să nu mai fie suficient de puternic şi independent pentru a ne pune în discuţie „Puterea Mondială”.

22. Pentru a accelera acest proces de transfer, vom implica forţa actuală a Naţiunilor Unite în conflicte imposibil de rezolvat. În această manieră şi folosindu-ne de mass-media controlate de noi, le vom demonstra populaţiilor neputinţa şi inutilitatea acestei „Foile” în forma sa actuală. Cu ajutorul frustrării împinse până la paroxism în momentul potrivit populaţiile naţiunilor-state vor fi determinate să le ceară instanţelor internaţionale formarea cât mai rapidă a unei asemenea „Forţe Multinaţionale”, care să apere cu orice preţ „Pacea’’.

23. Apariţia viitoare a acestei voinţe mondiale a unei „Forţe Militare Multinaţionale” va merge mână în mână cu instaurarea, în interiorul naţiunilor-state, a unei ‚Forţe de Intervenţie Multi-Jurisdicţională”. Prin această combinaţie de „Efecte Poliţieneşti şi Militare”, creată sub pretextul amplificării instabilităţii politice şi sociale crescânde din interiorul acestor state, care se năruiesc sub apăsarea problemelor economice, vom dobândi posibilitatea dea controla mai bine

populaţiile occidentale. Aici, utilizarea fără limite a identificării şi a filtrării electronice ale indivizilor ne va asigura o supraveghere completă a tuturor populaţiilor vizate.

În cursul creşterii acceptate de către toţi a acestor noi necesităţi, va fi impetuos necesar să definitivăm cât mai curând controlul mondial asupra armelor de foc în interiorul teritoriilor naţiunilor-state. În acest scop, vom accelera „Planul Alfa", pus în aplicare pe parcursul anilor 1960 de către anumiţi predecesori de-ai noştri.

Acest plan viza la origine, două obiective care au rămas valabile până în zilele noastre: „Prin inventarea trăgătorilor nebuni", să se inventeze un climat de nesiguranţă în sânul populaţilor, pentru a determina un control mai strict asupra armelor de foc. Actele de violentă se vor orienta astfel încât responsabilitatea lor să şadă în sarcina extremiştilor religioşi sau a persoanelor afiliate la organizaţii religioase de tendinţă ,,Tradiţională'', sau mai mult, a celor care vor pretinde că întreţin comunicaţii privilegiate cu Dumnezeu.

Astăzi, pentru a accelera acest ,,Control al Armelor de Foc'', vom putea întrebuinţa ,,Decăderea Condiţiilor Economice" din naţiunile-state, care va antrena după sine o destabilizare completă a Socialului – deci escaladarea violenţei.

Nu mai este necesar să vă amintesc, nici să vă demonstrez, fraţilor, fundamentele acestui „Control" asupra armelor de foc. Fără el, ne-ar deveni aproape imposibil să îngenunchem populaţiile din statele vizate. Amintiţi-vă cu cât succes au putut controla predecesorii noştri Germania anilor 1930, cu ajutorul noilor ,,legi" puse în aplicare în acea epocă - legi, de altfel, pe care se bazează Legile actuale ale naţiunilor-state pentru acelaşi control.

24. Ultimele ,,etape" se raportează la ,,Faza Omega" începută cu experienţele efectuate la începutul anilor 1970. Ele cuprind punerea în aplicare, la scară mondială, a ,,armelor electromagnetice''.

„Schimbările climaterice" vor antrena distrugerea recoltelor şi, în aceste condiţii, compromiterea terenurilor agricole denaturarea, prin mijloace artificiale, a produselor alimentare de consum curent, intoxicarea naturii printr-o exploatare exagerată şi lipsită de discernământ şi utilizarea masivă a produselor chimice în agricultură, toate acestea Fraţilor, vor duce la ruinarea sigură a industriilor alimentare din Naţiunile-State.

Viitorul ,,control asupra populaţiilor" din aceste State trece obligatoriu prin controlul absolut, de către noi, asupra producţiei alimentare 1a scară mondială şi prin acapararea controlului asupra principalelor ,,Rute alimentare" ale planetei.

Pentru a realiza aceste deziderate, este necesar să se întrebuinţeze ,,electromagneticul'' printre altele, spre a destabiliza clima celor mai productive state pe plan agricol. În privinţa intoxicării naturii, ea va cu atât mai accelerată, cu cât escaladarea ratei demografice o va forţa fără restricţii.

25. Utilizarea electromagneticului pentru provocarea „cutremurelor de pământ" în cele mai importante regiuni industriale din naţiunile-state va contribui la accelerarea ,,prăbuşirii

economice” a celor mai ameninţătoare state la adresa noastră, amplificând de asemenea obligaţia de a institui Noua Ordine Mondială impusă de noi.

26. Cine va putea să ne bănuiască? Cine va putea să aibă vreo suspiciune cu privire la mijloacele folosite? Aceia care vor îndrăzni să se ridice împotriva noastră, difuzând informaţii privitoare la existenta şi la conţinutul „conspiraţiei” noastre, vor deveni suspecţi în ochii autorităţilor şi ai populaţiilor din naţiunile lor. Graţie dezinformării, minciunii, ipocriziei şi individualismului pe care le vom fi creat în sânul populaţiilor naţiunilor-state, omul va fi devenit un duşman al omului. Astfel, aceşti „indivizi independenţi”, care sunt cu atât mai periculoşi pentru noi tocmai din cauza „libertăţii’’ lor, vor fi consideraţi de ceilalţi ca fiind inamici, nu eliberatori.

Sclavia copiilor, jefuirea bogăţiilor din Lumea a Treia, şomajul, propaganda pentru libertatea drogurilor, abrutizarea tineretului naţiunilor, ideologia „respectului faţă de libertăţile Individuale’’ difuzată în sânul Bisericilor iudeo-creştine şi în interioru1 naţiunilor-state, obscurantismul considerat ca bază a mândriei, conflictele interetnice şi ultima noastră realizare, „restricţiile bugetare”, toate aceste ne permit în sfârşit să asistăm la împlinirea ancestrală a „visului” nostru, instaurarea „Noii Ordini Mondiale’’.

SFÂRŞITUL Documentului organizaţiei 6. 6. 6.,

datat în ultima parte a lunii iunie, 1985

3. CONCLUZIE

„PROTOCOLUL DE LA TORONTO (6.6.6.)’’: MIT SAU REALITATE ?

Este, aşadar, ,,PROTOCOLUL DIN TORONTO (6.6.6)”, mit sau realitate? Ar fi ca şi cum ne-am întreba dacă şi „Cea mai bună dintre toate lumile posibile” este un mit sau o realitate, deşi este vorba de un roman. Totuşi, autorul său a avut şi el acces la „documente” ale epocii pentru a-l crea. Autorul romanului ştia prea bine că dezvăluirea şi difuzarea informaţiilor pe care le deţinea, dar sub o altă formă decât aceea a literaturii de ficţiune, ar fi trezit din partea populaţiei mult mai multă suspiciune decât acceptare. Şi cât de mulţi alţi autori au fost nevoiţi şi ei să folosească aceeaşi stratagemă pentru a-şi avertiza contemporanii şi generaţiile viitoare?

În consecinţă, ,PROTOCOLUL DIN TORONTO (6.6.6.)” este un mit sau o realitate?

Caracterul de urgenţă al situaţiei actuale, generată de începutul „restricţiilor bugetare” care marchează începutul sfârşitului, apropiata realizare a „Noii Ordini Mondiale Oculte”, nu permite redactarea unui roman care ar fi consumat prea mult timp, în contextul actual...

Dar impactul provocat de dezvăluirea acestor „documente” este totuşi important, căci publicarea lor va avea efectul de a-i pune în defensivă pe cei ce le stau la origine.

Ceea ce dorim în paginile de faţă este ca, dincolo de dezinformările vehiculate şi întreţinute de către politicienii lipsiţi de scrupule şi de către oamenii înfricoşaţi la gândul posibilităţii de a-şi prejudicia interesele personale, fiecare cititor să poată reflecta, să se regrupeze împreună cu alţii asemenea lui şi să ia neîntârziat măsuri pentru a supravieţui în faţa celor care urmează.

Chiar dacă viaţa mea este în pericol ca urmare a difuzării unor informaţii ca acestea, viaţa dumneavoastră se află într-un pericol şi mai mare, dacă nu le cunoaşteţi.

Prin urmare, ,,PROTOCOLUL DIN TORONTO (6.6.6.)’’ e un mit sau o realitate?

- Vă revine dumneavoastră sarcina să răspundeţi...

- Vă revine rolul de a înţelege, din evenimentele întâmplate recent sau viitoare, dacă aceste „documente” ţin de domeniul ficţiunii sau al realităţii.

- Vă revine datoria de a vă da seama că frica nu are nici

un alt scop decât acela de a vă paraliza şi de a vă aduce la discreţia celor care nu doresc decât să vă controleze, pentru a vă aservi mai bine propriilor lor interese care, în ultimă instanţă, nu sunt aceleaşi cu ale dumneavoastră.

Deci, ,,PROTOCOLUL DIN TORONTO (6.6.6.)’’: mit sau realitate?

Serge Monaste

martie 1995

PARTEA A DOUA: COMPLOTUL NAŢIUNILOR UNITE CONTRA CREŞTINĂTĂŢII

Nimic nu pare să-i sperie pe aceşti oameni ai Puterii. Pentru a-şi realiza propriile interese, nu se dau înapoi de la nimic: minciuni, intimidări de tot felul, falsificări ale adevărului, distrugeri de reputaţii. Nimic nule scapă; se cred mai presus de orice lege. Sunt ,,Noii Stăpâni''; iar acum, acoperă toată întinderea orizontului. Ce spaţiu ne mai rămâne nouă ?

Serge Monaste

Noiembrie 1992

- Dispariţia oricărei moşteniri creştine

- Distrugerea tuturor bisericilor creştine

- Întărirea legilor contra ideologiei creştine

- Incriminarea creştinilor

- Interzicerea tuturor învăţăturilor creştine

- Abolirea oricăror cărţi creştine

SUNT POSIBILE ÎN EPOCA NOASTRĂ?

I. ANTIPAPA

INTRODUCERE: **VISUL AMERICAN A LUAT SFÂRŞIT. A ÎNCEPUT COŞMARUL**

Dacă unii şi-au imaginat că prima măsură luată în vederea impunerii Noii Ordini Mondiale ar fi de natură militară, provenind din Statele Unite, sau de natură economică, izvorând dintr-o criză economică, atunci s-au înşelat amarnic. Va fi vorba mai degrabă de o preluare a ,,puterii religi-oase", cu originea la Vatican, în Roma !!

Ar fi mai bine să analizăm cât mai serios această situaţie pe care, cu siguranţă, n-aţi fi crezut-o posibilă niciodată. Avem la dispoziţie rapoarte asociate, după câte se pare, cu

nişte documente provenind din Biblioteca Secretă a Vaticanului, care arată foarte clar care sunt planurile avute în vedere pentru toţi creştinii recalcitranţi faţă de guvernarea Noii Ordini Mondiale.

Celor care nu au avut acces la profeţii şi la documentele din trecut, provenind din biblioteca secretă a Vaticanului le va fi dificil să judece adecvat crescândele ameninţări asociate cu sosirea antipapei. De fapt, preluarea puterii de către antipapă anunţă declinul, urmat de dispariţia completă a întregii creştinătăţi, dar pornind din Statele Unite.

Conform anumitor surse demne de încredere, instaurarea Noii Ordini Mondiale este obligatorie, fără dispariţia tuturor bisericilor creştine de pe teritoriul Statelor Unite, din simplul motiv că această ţară este considerată, de Noua Ordine Mondială, ca fiind ultimul bastion al Democraţiei şi al Libertăţii în lume.

Aceste străvechi documente şi profeţii din trecut relevă, în egală măsură în care ne şi dezvăluie, care va ,,Rolul Antipapei" pentru a impune „NOILE BAZE RELIGIOASE ALE DOCTRINEI MONDIALE" care, de fapt, vor utilizate ca „Referinţe de Bază" pentru a modela Guvernul Noii Ordini Mondiale şi al Noii Societăţi Mondiale.

În cazul de faţă, cel mai nepotrivit mod de a reacţiona în faţa unor asemenea revelaţii ar consta în lipsa ori cărei acţiuni. Nimeni nu poate fi protejat contra unei atât de profunde ,,Conspiraţii a Epocilor''.

„Visul american a luat sfârşit. A început coşmarul american, acum şi aici."

CINE NU CREDE NIMIC DIN TOATE ACESTE LUCRURI, SAU CARE SE CONSIDERĂ DEASUPRA TUTUROR, N-ARE DECÂT SĂ ÎNCHIDĂ CARTEA DE FAŢĂ ŞI SĂ-ŞI CONTINUE VIAŢA AŞA CUM FĂCEA ŞI ÎN TRECUT.

1. UNIVERSUL SATANIC SUBTERAN AL NAŢIUNILOR UNITE

Aici, Agenţia Internaţională a Presei libere din Canada.

Astăzi, vă prezentăm informaţii de un gen cum n-au mai fost date publicităţii nici o dată până acum. Acest raport informativ se referă la ,,CELE C1NCI PUTERI ALE ANTICHRISTULUI ASUPRA OMENIRII", precum şi la „COMPLOTUL VATICANULUI PENTRU A PRELUA PUTEREA ASUPRA TUTUROR PERSECUŢIILOR MONDIALE CONTRA ADEVĂRAŢIOR CREŞTINI, sub DOMNIA GUVERNULUI MONDIAL, CELE CINCI PUTERI UNICE ALE ANTICHRISTULUI ASUPRA OMENIRII, CĂDEREA ANTICHRISTULUI ŞI DEZMEMBRAREA ÎMPĂRĂŢIEI SALE, REÂNOIREA CREŞTINĂTĂŢII SUB DOMNIA NOULUI CHRISTOS''.

Biblioteca secretă a Vaticanului

Pe parcursul istoriei, de la un secol la altul, în biblioteca secretă a Vaticanului au fost depuse Documente Străvechi, cu privire la:

- Antichrist,

- Viitorul Creştinismului,

- Persecuţiile Mondiale împotriva adevăraţilor creştini,sub Domnia Guvernului Mondial,

- Cele Cinci Puteri Unice ale Antichristului asupraOmenirii,

- Căderea Antichristului şi Dezmembrarea Împărăţiei sale,

- Reînnoirea Creştinătăţii sub Domnia Noului Christos.

Aceste documente nu au fost aduse niciodată la cunoştinţa populaţiei, din cauza secretelor pe care le puteau ascunde. Ar fi inutil să adăugăm că divulgarea unor asemenea informalii cruciale, păstrate secrete secole de-a rândul, ar putea modifica în proporţie dramatică actualul curs al civilizaţiei, precum şi viitorul nostru apropiat.

Atunci, de ce le-am da publicităţii acum? Fiindcă ultimele orientării politice şi economice din martie 1985, ne confirmă că procesul ireversibil care va duce la instaurarea Noii Ordini Mondiale s-a declanşat. Mai mult, iminenţa preluării puterii la Roma de către antipapă este atât de mare, cât nu mai este permis să menţinem confidenţiale aceste documente.

Cu ajutorul mai multor surse, am avut posibilitatea a descoperi fapte incredibile referitoare la viitorul întregii Creştinătăţi. Acum cinci ani, folosind surse confidenţiale o persoană foarte bine disimulată care se temea pentru siguranţa propriei sale vieţi, am reuşit să pun mâna pe documente nemaivăzute, care până în zilele noastre nu au fost niciodată date publicităţii. Aceste documente necunoscute precum şi profeţiile secrete din trecut, confirmă amănunţit cursul istoriei omeneşti până în momentul de fată şi chiar şi în continuare. Ele arată clar că, indiferent de tot cei ce s-ar putea întâmpla sub o Nouă Ordine Mondială şi Prăbuşire a Naţiunilor, Creştinătatea avea asigurat un viitor care urma să înlăture odată pentru totdeauna, orice posibilitate viitoare a unui asemenea ,,Coşmar Mondial'' cum ar fi Împărăţia Antichristului.

Faptul de a avea la dispoziţie documente care datează de cel puţin cinci ani, a avut pentru mine rezultatul de a suferi intense presiuni, de a-mi fi viaţa ameninţată de către Vatican, care, conform celor pe care mi le-au adus la cunoştinţă diverse surse din Statele Unite, dăduse instrucţiuni să fiu redus la tăcere înainte de a apuca să dau publicităţii orice informaţie din conţinutul acestor documente. Respectivele ,,Instrucţiuni de la Vatican" fuseseră transmise la „Institutul Internaţional de Afaceri Religioase". Nu numai c-a trebuit să trăiesc ascuns în toţi aceşti ani, dar am fost obligat de asemenea şi să-mi protejez familia, precum şi să garantez securitatea documentelor respective contra oricărei tentative de a le distruge conţinutul. Din acest motiv, este mai mult decât important ca absolut nimeni să nu privească cu superficialitate, fie cu

exaltare, aceste informaţii care, în fond, le sunt făcute accesibile tuturor pentru a-i ajuta... Este o senzaţie bizară, aceea de a fi considerat un criminal de către propriul tău guvern, în propria ta ţară, mai şi ales atunci când nu urmăreşti alt scop decât să dezvălui tocmai ceea ce pune în pericol securitatea populaţiei din care aparţii. Dar sunt de părere că, dacă propria ta viaţă este preţul pe care-l ai de plătit în lupta pentru adevăr care îi eliberează pe oameni, şi libertate care le permite să-şi trăiască înaintarea spre viaţă, atunci tocmai această „Luptă" merită toate dificultăţile pe care le antrenează cu sine însăşi.

Iată de ce, astăzi, la începutul lunii aprilie 1995, am luat hotărârea de a da publicităţii aproape în totalitate acest „Raport Informativ". Dacă n-aş proceda astfel, aş deveni răspunzător pentru tot ceea ce s-ar putea întâmpla şi ar fi putut să fie evitat, dacă toţi ar fi ţinut în mâini informaţiile necesare pentru a supravieţui în faţa Noii Ordini Mondiale şi a Antichristului. Nu pot să mă asigur în ceea ce priveşte propria mea soartă, dacă voi supravieţui sau nu dintr-o asemenea luptă (Serge Monaste şi-a pierdut viaţa în împrejurări stranii n. ed. orig.)contra elementelor care sunt înseşi bazele pe care acesta din urmă o va primi de la „CONSILIUL MONDIALAL AL BISERICILOR CREŞTINE".

Dimpotrivă, afirm următoarele: „conştiinţa îmi dictează că trebuie să fac tot posibilul pentru a-i ajuta pe toţi, cu Darurile pe care le-am primit de la Dumnezeu când m-am născut.

„Lovitura de stat antipapală''

Informaţiile incluse în aceste Documente şi Profeţii din Trecut se referă, în primul rând, 1a;

- „fuga" silită a lui Ioan-Paul al II-lea de la Vatican;

- „preluarea Puterii" la Vatican, de către antipapă;

- naşterea „Noii Biserici Internaţionale", cu falsificarea

tuturor Doctrinelor Religioase Creştine;

- instaurarea „Persecuţiilor Internaţionale", bazate pe „Noua Doctrină" a Noii Biserici Internaţionale;

- supunerea de către Antihrist a tuturor Bisericilor (de remarcat că această supunere va surveni exclusiv după îndeplinirea sarcinii ,,Falsului Martor'');

- „preluarea Puterii Politice şi Militare" de către Antihrist, sub conducerea Naţiunilor Unite (de remarcat, că prima Putere, fiind situată mai presus de puterea Politică şi cea Militară, este o „Putere Religioasă".)

- cele „Cinci Puteri Unice ale Antihristului" asupra Omenirii;

- supravieţuirea Creştinătăţii Reînnoite, sub domnia Antihristului

- căderea Antihristului şi Dezmembrarea Împărăţiei sale;

- adevărata „Domnie a lui Iisus Hristos” asupra unei Omeniri Reînnoite Creştineşte...

Este important ca, la lectura acestor rânduri, să nu se uite că informaţiile respective provin strict din Documente şi profeţii străvechi, care până în zilele noastre nu au fost date publicităţi niciodată fiind conservate timp de secole, se pare, în Biblioteca Secretă a Vaticanului. Aceste informaţii repet nu provin din nişte meditaţii profunde şi nici din interpretări ale Bibliei.

Viitoarele lagăre de concentrare

Dacă dorim să înţelegem cu adevărat sensul preparativelor Noii Biserici Internaţionale, precum şi Doctrina sa de bază sub conducerea Naţiunilor Unite, trebuie să revenim la Roma, în anul 1963, când Papa Ioan al XXIII-lea a hotărât să pună pe picioare un ,,Conciliu”cu toţi episcopii catolici din lume. Ceea ce trebuie să reţinem, aici, este faptul actualmente dovedit în mai multe rânduri al manipulării acestui Conciliu de către episcopii care aveau legături cu Iluminiştii. Câtă vreme acest Papă novator credea sincer că putea îndrepta erorile din trecut ale Bisericii, deschizându-i acesteia o nouă epocă, episcopii Noii Ordini Mondiale, din partea lor, stabiliseră bazele pregătitoare deschiderii Bisericii pentru preluarea ei viitoare în sarcina Antichristului. Prin urmare, au pus în acţiune mecanismele necesare pentru a transforma Biserica astfel încât în viitor, să fie posibilă reunirea tuturor numitorilor creştini în acelaşi cuib tradiţional. Aceste mecanisme erau şi rămân, până în zilele noastre:

- liberalizarea vechilor doctrine în scopul de a apropia Biserica Catolică de toate celelalte biserici creştine diferite;

- dispariţia tuturor veşmintelor religioase şi a mânăstirilor, sub formele în care au fost cunoscute încă din vechime;

- distrugerea tuturor bibliotecilor religioase, şi în special a cărţilor şi a operelor istorice de referinţă;

- respingerea oricărei „Autorităţi Religioase” şi deschiderea spre ideologia mondială;

- strategia implicării politice a Bisericii din întreaga lume, alături de Guverne şi de Partidele Po1itice, în favoarea unei Noi Ordini Mondiale bazate pe distrugerea Ordinii din Trecut;

- pregătirea Noii Biserici pentru antipapă, care va cuprinde aceste REZOLUŢII NECUNOSCUTE:

Biserica, sub puterea antipapei, va fi absolut identică Bisericii din Ierusalim, pe vremea lui Iisus Hristos. Va împărtăşi Ideologia Naţiunilor Unite în acelaşi mod în care preoţii Templului împărţeau cu romanii Ideologia şi Puterea. Va conserva credinţele în Iisus Hristos, de ochii lumii, pentru a-şi disimula adevăratele interese care vor fi, în realitate, bogăţia, Puterea Politică şi

cea Religioasă, şi oportunismul pe toate fronturile, cum a făcut şi Biserica din Ierusalim în timpul Imperiului Roman. Va stabili noile „Concepte Religioase”, bazate în întregime pe caracterul divin al omului, în care acesta va fi considerat ca reprezentând „Centrul” tuturor credinţelor. Va considera „Planniugul Familial”şi „Eutanasia” acceptabile din punct de vedere religios şi va declara problema suprapopulării mondiale ca fiind o chestiune religioasă, sub pretextu1 „Caritǎţii” faţă de comunitatea internaţională. În scopul de a regrupa cât mai multe biserici creştine, împreună cu prozeliţii lor, în Noua Biserică Internaţională Creştină, va recunoaşte „Căsătoria Preoţilor” şi „Hirotonirea Femeilor” şi va aboli toate „Culturile de Veneraţie’’ faţă de Fecioara Maria. În continuare, pe baza acestor noi „Edicte” promulgate de antipapă,, toţi catolicii şi creştinii care vor respinge noua „Doctrina Religioasă” acceptată pe plan politic vor fi persecutaţi cu ajutorul Forţelor Militare şi Poliţieneşti Multinaţionale ale Naţiunilor Unite, în acelaşi mod în care Iisus, precum şi Apostolii săi şi discipolii lor au fost persecutaţi cu două mii de ani în urmă de autorităţile religioase, ca şi de Forţele Militare şi Poliţieneşti Multinaţionale ale Imperiului Roman.

Această „Epocă a Persecuţiilor’’ îşi va afla împlinirea în ,,Lagărele de Concentrare” înfiinţate, de cel puţin cincisprezece ani, în „Baze Militare” presupuse a fi fost închise. Procedeul este din toate punctele de vedere asemănător cu cel întrebuinţat pentru ,,Disidenţii Religioşi” de sub diversele regimuri comuniste, într-o anumită perioadă, şi care încă se mai practica în China, în anul 1995! (Deţinem probe în acest sens.)

Măsurile enumerate mai sus figurau printre Rezoluţiile majore decretate de episcopii Noii Ordini Mondiale, în 1963.

Martorul Antihristului

Antipapa, sau locţiitorul său cu Persecuţiile, având sediul la Naţiunile Unite, trebuie să fie considerat ca fiind „MAR TORUL ANTICHRISTULUI’’; acesta va pregăti calea viitorului „Mesia al Noii Ordini Mondiale.

Prin urmare, în 1963, când Ioan al XXIII-lea a descoperit şi a dorit să revină la tradiţii, a murit. Apoi, după alegerea lui Paul al VI-lea, când un Cardinal neprevăzut, Ioan Paul I, a fost ales Papă, Iluminiştii din întreaga lume au intrat în stare de şoc. Aşa ceva nu fusese prevăzut în program, din simplul motiv că acel Papă conta pe a împărţi bogăţiile Bisericii tuturor săracilor din lume, revenind la prima Doctrină Religioasă propovăduită de Iisus Hristos. N-a rezistat nici măcar şase luni. A murit în condiţii misterioase.

În continuare, a urmat Papa din Est, Ioan Paul al II-lea. Ultimele sale declaraţii publice, scrise şi orale împotriva „Controlului Naşterilor”, „Euthanasiei’’, ,,Căsătoriei Preoţilor” şi „Hirotonisirii Femeilor’’ i-au scandalizat în cea mai mare măsură pe Iluminiştii din toată lumea. În urma atentatului nereuşit la adresa vieţii sale, aceştia din urmă au luat hotărârea de a-1 înlocui cu forţa. Conform anumitor surse, se consideră că la baza complotului stau trei ţări. Aceste ţări sunt Rusia, Germania şi Italia, care plănuiesc să aşeze în fruntea Bisericii un Papă ales de ele pentru a duce la îndeplinire proiectele mondialiste. Aceleaşi surse declară că respectivele ţări vor aştepta ca

Ioan Paul al II-lea să absenteze din Italia, pentru a-l destitui cu ajutorul unui vot obţinut din partea majorităţii episcopilor care le sunt favorabili. În continuare, aceşti episcopi complici cu Iluminiştii vor fi cei cărora le va reveni responsabilitatea de alege pe antipapă, pentru a-i forma ulterior Consiliul Religios Internaţional Secret. Nu mai este nevoie să adaug că acest antipapă se va bucura de recunoaşterea politică internaţională a naţiunilor Unite, în timp ce Ioan Paul al II-lea va muri în exil forţat.

Ceea ce va urma aparţine celei mai confuze perioade din istoria Creştinismului. Confuzie printre discipolii marilor Biserici Creştine, care se vor simţi abandonaţi de liderii lor spirituali, care se vor alătura atunci Bisericii Catolice.

Confuzie, de asemenea, printre catolicii divizaţi, din care majoritatea se vor regăsi alături de antipapă, în timp ce alţii se vor îndepărta în facţiuni divizate, unii rămânându-i fideli Papei demis, alţii regrupându-se în jurul primei Tradiţii Bisericeşti aceea a Părinţilor Bisericii.

Primul rol al antipapei, aşa cum l-au planificat va fi acela de „JUDECĂTOR DIVIN'' peste întreaga creştinătate, la fel cum, pe vremea lui, Împăratul Roman era Supremul Stăpân Divin al Imperiului'' (atât religios, cât şi politic). Fiind astfel investit cu o asemenea putere, a doua iniţiativă a antipapei faţă de noii săi aliaţi, Conducătorii Bisericilor Creştine reintegrate în rândurile Bisericii Catolice, va fi aceea de a instaura noul „Criteriu" care va servi, pe viitor, la a discerne între adevăraţii credincioşi şi cei falşi.

Această Alianţă a falsităţii va constitui ceea ce se va cunoaşte sub denumirea de „PRIMA BISERICĂ NOUĂ CREŞTINĂ UNIFICATĂ''. Ea va imita în mod fals Biserica primilor creştini, dar aceasta va fi o imagine de faţadă. În realitate ea îşi va împărţi puterea cu Naţiunile Unite.

Din nou pe drumul Calvarului

Noul ,,Criteriu" va fi definit astfel:

„ADEVĂRAŢII CREŞTINI VOR FI CEI CARE VOR ÎMPĂRTĂŞI TOATE CREDINŢELE RELIGIOASE ALE NOII ORDINI MONDIALE'', ca necesitate de bază pentru supravieţuirea omenirii.

Aceste noi credinţe se pot rezuma după cum urmează:

1. Vechile credinţe religioase reprezintă o interpretare greşită a Doctrinei de bază fiindcă au adus omenirea în pragul distrugerii, pe tot parcursul unei istorii compuse din violenţe şi din războaie haotice. Violenţa contra celor de alte confesiuni ; violenţa contra celor care aparţin altor culturi; violenţa contra raselor de alte culori din lume; violenţa contra ideilor noi; violenţa contra noilor concepţii ştiinţifice; de asemenea, violenţa contra naturii, a mediului ambiant; mai presus de orice violenţa între bărbat şi femeie, etc...

2. Menţinerea fermă a falselor interpretări ale acestor credinţe din Trecut, care înseamnă în acelaşi timp o luptă împotriva Progresului omenirii, dirijându-se spre o lume a păcii şi a securităţii prin intermediul unei Noi Ordini

Mondiale a „înţelegerii" şi a „Respectului" faţă de ceilalţi şi faţă de lumea în care trăim cu toţii.

3. Pe parcursul mai multor cercetări ştiinţifice, Violenţa a fost identificată ca provenind dintr-o dezordine psihologică şi, totodată, ca reprezentând o problemă de funcţionare în anatomia anumitor persoane. Prin urmare, există obligaţia morală a lumii întregi de a trata cum se cuvine o maladie atât de nocivă, iar aceasta, pentru binele celor care sunt afectaţi de ea totodată aceasta constituie o necesitate vitală pentru viitoarea noastră lume a Păcii şi a înţelegerii reciproce. Aşadar, Violenta, ca şi Vechile Credinţe Religioase, trebuie să fie smulse din rădăcini, chiar şi împotriva voinţei celor afectaţi, atunci când este cazul.

4. În urma altor cercetări ştiinţifice, s-a dovedit în repetate rânduri că nimeni nu poate fi făcut răspunzător pentru o personalitate pe care nu şi-a ales-o. Prin urmare, nu există nici un motiv pentru ca aceste persoane ghinioniste să nu fie silite, prin toate mijloacele posibile, să dobândească o nouă personalitate, dacă cea veche este antisocială.

5. Abordând acum acele fundamente de bază ale Noii Ordini Mondiale propuse de noi, avem deci obligaţia morală de a-i considera pe cei care urmează cu îndărătnicie vechile lor credinţe religioase din trecut ca fiind „Rebeli" ai Noii Ordini; pe lângă aceasta, ei reprezintă un pericol la adresa Păcii şi a Securităţii acesteia din urmă. În consecinţă, trebuie să fie consideraţi şi trataţi drept animali periculoşi pentru omenire.

6. În virtutea cărui fapt, un fals creştin va fi acela care la fel cum au stat lucrurile în cazul primilor creştini de sub Imperiul Roman se va ţine cu îndârjire de credinţe religioase nerecunoscute de către Autorităţi. Ca atare şi sunt percepuţi ca reprezentând o ameninţare la adresa majorităţii, care o să-i identifice cu universul haotic al trecutului! Şi întrucât vor fi consideraţi purtători ai interiorului lor înşile, ai germenilor de violentă vechile credinţe religioase din trecut, Noua Biserică va cere deci Noilor Autorităţi Guvernamentale ca aceste persoane să fie private de Drepturile şi de Libertăţile lor!

Iată, deci, „Minciuna Minciunilor"! Iată „Oroarea Ororilor"! Falşii creştini vor sta în fruntea Bisericii Mondiale şi, vor pretinde că sunt singurii şi unicii reprezentanţi ai lui Iisus Hristos, pe deoparte; pe de alta, adevăraţii şi realii discipoli ai lui Iisus Hristos, pe drumul Calvarului, vor fi consideraţi duşmani ai Statului Mondial, la fel cum s-a întâmplat şi acum două mii de ani, în faţa preoţilor, la Ierusalim, şi în faţa împăratului Roman, la Roma.

Cele şapte cercuri ale infernului

În interiorul acestui nou „Criteriu al Bisericii Mondiale rezidă Minciunile Noii Reguli a Lumii Noi. În consecinţă, devine posibilă arestarea, confiscarea bunurilor şi înstrăinarea copiilor, în cazul tuturor creştinilor care vor fi suspectaţi de a respinge „Criteriul Noii Biserici''. În această

calitate, presupuşii creştini falşi vor suferi tratamente psihiatrice şi terapii de reabilitare. Dacă aceste terapii nu sunt eficiente, noii infractori vor fi internaţi cu forţa în Unităţile subterane ale Naţiunilor Unite,unde vor fi catalogaţi în conformitate cu „CLASIFICAREA CURCUBEU AL NOII ORDINI MONDIALE'', curcubeul fiind considerat simbolul podului care duce spre Universul Satanic Subteran.

(De asemenea, simbol al Gay Pride şi al New Age n.a.)

Cele şapte culori ale curcubeului echivalează cu Şapte Categorii Majore pentru noii deţinuţi:

1. categoria copiilor Creştini care trebuie să fie utilizaţi pentru sacrificii umane unde, în interiorul ceremoniilor meselor Negre, vor participa la orgii sexuale sau vor fi conservaţi ca sclavi sexuali;

2. categoria prizonierilor care va trebui să servească la experienţe medicale în cadrul cărora asupra lor se vor experimenta droguri şi tehnologii noi;

3. categoria Prizonierilor de Sănătate pentru Centrul Internaţional de Organe Omeneşti în care organele lor vitale vor fi prelevate unul câte unul, în timp ce ei vor fi menţinuţi în viaţă pe cale artificială prin sisteme de întreţinere a funcţiilor vitale;

4. categoria Muncitorilor care vor fi utilizaţi ca sclavi;

5. categoria prizonierilor Tehnologiei Spaţiale care vor fi supuşi experienţelor legate de călătorii spaţiale şi în timp;

6. categoria Experienţelor Oculte, în cadrul cărora se vor testa pe prizonieri tehnici demonice;

7. categoria Execuţiilor, asupra prizonierilor se vor testa tot felul de experienţe privitoare la rezistenţa omenească, în cadrul Centrului Internaţional al Execuţiilor.

Şi toate acestea, la început, vor avea aparenţa unei măşti a Democraţiei.

La fel cum Principiile şi Legile Societăţilor noastre Occidentale au fost create pornind de la vechile credinţe Religioase Creştine, Principiile şi Legile Noii Societăţi Mondiale îşi vor avea originile, în consecinţă, în „Criteriul" Noii Biserici Internaţionale. Aşa cum s-a scris, Guvernul Noii Ordini Mondiale îşi va extrage „Puterile Morale" chiar din interiorul Noii Biserici Internaţionale.

La fel cum Prima Biserică Creştină, acum două mii de ani, s-a organizat ca o Societate Familială, şi cu Noua Biserică Mondială se va întâmpla acelaşi lucru: va fi „un vast ansamblu de popoare unite prin aceeaşi Credinţă a Comunităţii Mondiale". Pornind de la un principiu asemănător, Societatea Noii Ordini Mondiale va semăna cu Organizaţia Noii Biserici Mondiale şi aşa mai departe...

Lume Socialistă, Lume Comunistă, Biserică Socialistă, Societate Socialistă în ultimă instanţă, toate se vor reduce la una singură, începând din momentul când structurile lor politice şi sociale îşi vor găsi originile în Credinţa într-un Univers Socialist, unde Omul va fi în centrul universului, originea şi răspunsul tuturor lucrurilor.

„Criteriu" trucat, „Doctrină" de bază trucată, iată care vor fi caracteristicile Bisericii Noii Ordini Mondiale; toate acestea vor da naştere unei comunităţi mondiale cu spiritul trucat - ipocrită şi mincinoasă - care va atinge toate eşaloanele Bisericii, ale Guvernului şi ale Societăţii. Acestea vor avea un spirit necinstit, înşelător, trişor, mincinos şi fals. Inima lor va fi la fel de rece ca o piatră prizonieră în gheaţă şi vor transporta în ele insele o „OTRAVĂ" care va avea efectul de a-i corupe pe toţi oamenii şi în continuare, absolut tot ceea ce există în lume. În acest timp, se vor considera ca reprezentând împlinirea supremă a istoriei omenirii; în realitate, vor fi instrumentele cele mai perfecte ale Infernului, în pragul nimicirii totale, reperul final al inechităţii.

În continuare, îşi vor urma tristul destin, fiindcă vor fi lipsite pentru eternitate de Prezenţa lui Dumnezeu în străfundurile lor înşile.

2. DOCUMENTELE

Pergamentul lui Holtzhauser

Mai multe persoane m-au întrebat ,,dar când, exact se vor întâmpla toate aceste lucruri? Când va sosi ziua izbăvirii noastre ? Răspunsul la această întrebare, ca şi la multe altele, se găseşte parţial în textul unui Vechi Document care a fost pierdut timp de mai multe secole, după care a fost regăsit în mod miraculos. Acest Document al Trecutului a fost scris în secolul al XVII-lea şi este cunoscut sub denumirea de ,,Pergamentul lui Holzhauser" un bătrân călugăr solitar, care a murit anonim în anul 1658. Acest om al lui Dumnezeu nici măcar nu a fost conştient de importanţa conţinutului scrierilor sale, care deschideau o poartă spre înţelegerea finalului nostru de secol XX. Public aici, pentru prima oară, fragmentul care se referă la epoca noastră contemporană. Astfel, mai multe persoane vor avea posibilitatea de a vedea cu exactitate dacă faptele pe care le văd şi le aud corespund perioadei în care trăiesc. Iată ce se spune în „Pergamentul lui Holzhauser":

Va fi o epocă a năpastelor, a nefericirii, a umilirii Bisericii... În acele vremuri cumplite, împărăţiile se vor bătea cu alte împărăţii şi toate Statele vor fi pustiite de disensiuni intestine. Principatele şi Monarhiile vor fi răscolite; va avea loc o pauperizare aproape generală şi o foarte mare mizerie în lume... O foarte mare parte din Biserica Latină va abandona adevărata credinţă şi va cădea pradă ereziilor, nelăsând în Europa decât un mic număr de buni catolici... Abundă oamenii carnali care, abuzând de libertatea conştiinţei, se reped după obiectele concupiscenţei lor... Blasfemă tot ceea ce nu cunosc şi se corup în tot ceea ce cunosc în mod firesc, ca nişte animale fără judecată... Se dezlănţuie asupra preceptelor divine şi omeneşti, iar disciplina rămâne neluată în seamă, Sfintele Canoane nu mai contează cu nimic, iar legile Bisericii nu mai sunt respectate de către clerici decât legile civile de către popor... Fiecare e antrenat să creadă şi să facă tot ce vrea, conform instinctului cărnii... PORŢI NUMELE DE OM VIU, DAR EŞTI MORT.. Nu se mai găseşte nicăieri în tribunale nici justiţie nici echitate; ci numai accepţiunea persoanelor şi a darurilor, ceea ce face ca procesele să devină interminabile.

Umilinţa este aproape necunoscută în acest secol... Se ia în râs modestia creştină, care este tratată ca o neghiobie şi o prostie, în vreme ce se consideră înţelepciune (..) talentul de a tulbura prin întrebări fără sens şi prin întrebări complicate toate axiomele de drept, preceptele morale, Sfintele Canoane şi Dogme ale religiei; în acest fel, nu mai există nici un principiu oricât de sănătos, de autentic, de vechi şi de sigur care să fie scutit de cenzură, de critici, de interpretări, de modificări de delimitări şi de întrebări din partea oamenilor... nu se mai cultivă decât spiritul, nu şi inima, în educaţia copiilor, care sunt făcuţi să devină neascultători, împrăştiaţi, vorbăreţi, rebeli şi nereligioşi...Părinţii îi iubesc cu o dragoste dezordonată, disimulându-le defectele, nu îi corijează, şi nu-i pun să respecte disciplina casnică...

Ecleziaştii şi religioşii; cât sunt de nefericiţi; căci mulţi dintre ei poartă numele de oameni vii, dar sunt morţi... Porţi numele de om viu, dar eşti mort în falsa doctrină, eşti mort în ateism şi în pseudo-politicianism; eşti mort în ipocrizie şi în justiţia simulată, eşti mort în păcatele tale oculte; în secretul ororilor tale; eşti mort în voluptăţi şi în delicii; eşti mort în obrăznicie; în gelozie şi orgoliu; eşti mort în păcatele cărnii, în necunoaşterea misterelor şi a lucrurilor necesare pentru mântuire; eşti mort în sfârşit în lipsa religiozităţii şi în disprețuirea Cuvântului lui Dumnezeu...

În credinţa catolică, majoritatea sunt nepăsători, ignoranţi, amăgiţi de ereticii care îşi aplaudă propria fericire, se bucură de ea şi îi iau în râs pe adevăraţii credincioşi pe care de altfel îi văd năpăstuiţi, sărăciţi şi nefericiţi. În acelaşi timp, nimeni nu mai studiază ştiinţele sacre...

Nu vedem nicăieri altceva decât calamităţile şi dezastrele; în vreme ce totul e pustiit de război... Nu mai principate răvăşite, numai monarhi ucişi, numai supuşi alungaţi şi numai oameni conspirând spre a întemeia republicii... Acesta e momentul... Aceasta va fi vremea...

Acest nepreţuit text din secolul al XVII-lea este mai mult decât revelator pentru epoca noastră, poate numai cu excepţia acelora care ţin cu tot dinadinsul să fie orbi; orbi pentru a refuza, trebuie să recunoaştem, dovezile, în favoarea câtorva clipe iluzorii.

Profeţiile săptămânii mari

Alte texte, Documente străvechi şi Profeţii din Trecut, provenind din Biblioteca Secretă a Vaticanului, prezintă toate, secolul nostru ca fiind acela care va trebui să cunoască apariţia acestor evenimente sub o Guvernare Mondială a Antihristului. Printre mai multe Documente verificate, există unul care rezumă foarte bine mai multe Texte ale Trecutului, într-o asemenea manieră încât nu mai este necesar să luăm la cunoştinţă pe fiecare dintre ele pentru a~ne forma o idee clară despre ceea ce vor fi nevoiţi să înfrunte toţi cei ce vor rămâne fideli principiilor Creştine. Cât despre ceilalţi, toţi ceilalţi, aceştia vor face parte din Noua Ordine Mondială. Asupra acestei chestiuni, textele sunt mai mult decât limpezi.

Documentul respectiv este rezultatul mai multor anchete pe parcursul altor Texte şi profeţii. Ca rezultat ne dezvăluie o imagine completă şi niciodată până în momentul de faţă pusă la dispoziţia publicului despre condiţiile de viaţă sub domnia Antihristului. Acest document este cunoscut sub denumirea de „PROFEŢIILE SĂPTĂMÂNII MARI”.

Trebuie să precizăO că toată Istoria Creştinismului este asemenea unei copii la indigo a vieţii lui Iisus Hristos. Primii două mii de ani ai Creştinismului, Trei ani de Viaţă publică a lui Hristos, Săptămâna Mare şi Duminica Paştilor. Iată ce afirmă aceste Profeţii:

Nu te lăsa pradă somnului, om din viitor, fiindcă Semnele lui Dumnezeu nu au fost date nici visătorilor, nici nechibzuiţilor. S-a spus că Domnul tău va veni iar Vremea când El va veni la fiecare dintre voi, în chip neaşteptat; va fi o perioadă a Istoriei în timpul căreia cei mai mulţi dintre oameni au să fie adormiţi.

Fiţi atenţi la toate Semnele; înţelegeţi sensul profund al Patimii Lui, fiindcă aceasta ascunde Pecetea Divină a Mântuirii voastre.

Închide-ţi ochii către lume; acoperă-ţi urechile cu mâinile şi opreşte-te din vorbirea zadarnică, fiindcă Dumnezeul tău are să încredinţeze ceva sufletului tău chinuit şi însingurat.

Va veni o zi când Iisus va fi aclamat în felurite ţări şi chiar şi în faţa mai multor Împărăţii în acelaşi timp. Păzeşte-te de ziua aceea!

Teme-te pe bună dreptate de ziua aceea, dacă atunci te vei găsi sub imperiul păcatului şi te vei bucura de a fi astfel Dar dacă, dimpotrivă, eşti un adevărat slujitor al lui Dumnezeu, atunci bucură-te pentru că ziua izbăvirii tale este aproape.

Când aclamaţiile se vor fi risipit atunci va veni, „Noaptea Nopţilor’’, „Trădarea Trădărilor” împotriva Creştinătăţii, în momentul în care Duminica Floriilor va sfinţi În acele zile, oamenilor le va fi dat să trăiască tot ceea ce poate fi mai trist. Iuda va renaşte din adâncuri, pentru un scurt răstimp. Orice vor putea atunci adevăraţii Creştini să folosească împotriva blasfemiei, paharul trăirii infamiei veacurilor va trebui să fie băut până la drojdii.

Apoi, după „Noaptea de pe Muntele Măslinilor”, urmată imediat de arestare, noaptea va acoperi atunci toată omenirea, în timp ce mulţi Cârmuitori îşi vor trăda propriul sânge precum şi propria carne Dar această Noapte va cunoaşte şi câţiva Creştini, mai rari, murind vitejeşte împreună cu Cârmuitorii lor, ca martiri. Pentru aceasta, ei vor fi câteva dintre cele mai strălucitoare pietre preţioase din coroana Domnului lor.

Încă o dată, Petru se va lepăda de trei ori de a fi fost un adevărat ucenic al lui Iisus, în vreme ce o mare parte din Creştinătate, va părăsi pentru un timp calea adevăratei credinţe. Şi ei se vor lepăda de credinţa lor, cu trei prilejuri însemnate. Atunci, noaptea îşi va urma cursul; vremurile înrobirii se vor întinde peste tot.

Nu fi necugetat. Nu te lăsa mânat de mândrie, crezând că vei fi apărat de aceste întâmplări cumplite pentru că duci o viaţă de bun creştin, sau că vei scăpa de Cruce fiindcă te-ai umplut de tot felul de mulţumiri faţă de tine însuţi, printre care şi aceea de a te socoti asemenea unui sfânt. Nu îţi aminteşti ce i-a cerut într-o zi Domnul aceluia care se credea un adevărat credincios întru Dumnezeu? şi ce să mai spunem despre primele secole ale Bisericii, când adevăraţii creştini mureau în toate felurile pentru Credinţa lor? Erau cu toţii smintiţi, sau se înşelau, preferând să fie sfâşiaţi de fiarele sălbatice în faţa unei gloate care îi insulta şi râdea de ei? Nu fii necugetat!

În faţa Marelui Preot al falsului Ierusalim de atunci la Roma, Creştinii acelor vremuri tulburi vor trebui să răspundă pentru Credinţa părinţilor lor în care continuă să creadă. Vor fi târâţi de la Marele Preot la Caiafa, unde vor fi înjosiţi, luaţi în râs, acoperiţi de scuipături, apoi acuzaţi de înaltă trădare pentru că li se va aminti viaţa lor trecută de violenţă şi de trădare împotriva omenirii. Vor fi arestaţi şi acuzaţi de vrăjitorie, fiindcă părinţii lor vor fi făptuit miracole de-a lungul istoriei; acuzaţi de mii de ori de ucidere, fiindcă părinţii lor vor fi exterminat triburi în numele Crucii de-a lungul istoriei; acuzaţi de a fi răspândit false credinţe, fiindcă părinţii lor le vor fi propovăduit mulţimilor că Iisus a fost singurul şi adevăratul Dumnezeu al universului; acuzaţi de idolatrie, fiindcă vor crede că Iisus este Dumnezeu; şi acuzaţi de perversiuni împotriva propriilor lor copii fiindcă îi vor fi învăţat valorile creştine ale trecutului.

Pentru toate acestea, vor fi lipsiţi de libertate, în timp ce copiii le vor răpiţi pentru a fi daţi ca ucenici în familiile bogate care vor împărtăşi credinţele noii împărăţii.

Încă o dată, nu fii necugetat ! La fel cum Creştinătatea a prins aripi la Roma, persecuţiile vor pornii tot de la Roma, fiindcă în acele vremuri Biserica va fi răsturnată faţă de ea însăţi. La fel cum s-a mai întâmplat, va fi aşa fiindcă aleşii vor fi primii care să-şi dea sângele pentru Domnul lor. Petru şi Pavel vor muri la Roma pentru plăcerea gloatei pervertite.

Reprezentanţii religioşi ai tenebrelor vor fi atât de exasperaţi de umilinţa şi Credinţa de neabătut ale discipolilor lui Petru şi Pavel, încât îşi vor pierde toate mijloacele. Îi vor da aşa dar pe mâna lui Ponţius Pilat al împărăţiei lor religioase. În palatul lui, aceşti dintâi adevăraţi credincioşi vor fi judecaţi pentru crime de care niciodată nu le-au făptuit.

Pentru a le slăbi credinţa şi curajul, ca şi pentru a le face plăcere Preoţilor Templului acelor Timpurii, acel ambasador al Împăratului îi va supune torturilor de tot felul, unele mai insidioase decât altele, căci vor fi născocite în scopul de a frânge voinţa. Acolo vor fi biciuiţi şi umiliţi în toate chipurile cu putinţă. În sfârşit, vor fi încoronaţi cu Cununa de Spini a Timpurilor şi vor avea de suferit în suflet, chinul de a vedea mulţimile respingându-l pe Iisus ca singură cale a Mântuirii lor.

Astfel arătaţi în faţa gloatelor de necredincioşi, cu carnea sfârtecată, vor suferii de părăsirea din partea familiilor, a prietenilor din trecut şi a propriului lor popor. Toate acele mulţimi turbate de mânie vor prefera să depună jurământ în faţa reprezentanţilor Antihristului care, încă odată, se va spăla pe mâini de sângele lor. Începând din acea zi unică va fi interzis, de către noua Monarhie, să se dea un pahar cu apă oricui, căci în acele vremuri, Caritatea va fi fost întemniţată într-o nouă epocă glacială.

Îngreunaţi de povara Crucii, vor urca pe drumul Calvarului, unde gloata îi va copleşi cu turbarea lor fără margini. De trei ori Creştinătatea va cădea în genunchi, dar tot de trei ori se va ridica într-o acceptare totală a destinului ei.

Ajunsă pe culmea Calvarului, va avea mâinile crucificate pentru că, atunci, lumea va fi lipsită de milă; picioarele îi vor fi crucificate fiindcă se va interzice să se aducă mulţimilor Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi, trupul acestei Creştinătăţi va fi răstignit pe Cruce, fiindcă va trebui să servească drept pildă mulţimilor pervertite din noua Împărăţie.

După aceea, va veni Timpul secetei, când toată Creştinătatea va fi lipsită de Prezenta lui Dumnezeu.

Nu va avea parte decât de vorbe amare şi de o izolare absolută de restul lumi.

La fel cum a spus Iisus: „Tată, de ce m-ai părăsit?",Creştinătatea va trăi părăsirea totală, în seama ei însăşi, fără nici o mângâiere.

Apoi, lancea îi va străpunge Coasta din care se vor scurge o picătură de sânge şi o picătură de apă, fiindcă atunci şi ea va trebui să aştepte moartea fără nici o certitudine dinainte că Dumnezeu Tatăl se va lăsa atins, pentru ca apoi să-şi lase Braţul să cadă asupra omenirii.

Preţ de un timp nemăsurat o tăcere grea va acoperi atunci tot întinsul pământului. Din Vinerea Mare până în Ultimul ceas al Sâmbetei Mari, chiar înaintea Duminicii Paştilor, omenirea va fi acoperită de o întunecime grea, vreme de trei zile şi trei nopţi în care Dumnezeu îi va pedepsi, El însuşi pe oameni. Antihristul va fi azvârlit în infern, pe când peste tot pe pământ orice construcţie omenească purtând un singur grăunte de trufie va fi nimicită. Suferinţele oamenilor vor fi atunci pe măsura relelor lor lăuntrice. În acele vremuri, pământul va semăna cu un enorm cimitir, un deşert fără orizonturi. Numai aceia

care-şi vor fi păstrat eroic în adâncul lor înşile adevărata Credinţă în Iisus Hristos, Credinţa primilor martiri ai Bisericii, Credinţa Sfinţilor, vor supravieţui Sfintei Mânii a lui Dumnezeu.

Vai ţie, om al acelor Timpuri care-ţi vei râde de aceste profeţii, căci lipsa ta de umilinţă te va cufunda în robia greşelilor tale, fără nici o nădejde a veşniciei.

Când se vor ivi zorile Zilei de Paşti, toţi credincioşii adevăraţi vor fi atunci reînnoiţi pe un pământ reînnoit şi dânsul. Va fi Ziua Învierii, ziua Păcii lui Dumnezeu.

În Iubirea Sa nemărginită pentru copiii Lui, Dumnezeu nu-i va fi lăsat Antihristului decât cinci Puteri asupra oamenilor. Acestea nu vor avea forţă decât peste cele cinci simţuri ale omului: „Cel al vederii, al mirosului, al atingerii, al auzului şi al gustului". Niciodată Antihristul nu va putea atinge sufletul omului, căci acesta nu îi aparţine cu nici un chip. Dar, asupra acestor ,,cinci simţuri'', va avea deplină putere.

Fii aşadar vigilent om al viitorului, fiindcă în acele zile de pe urmă simţurile tale îţi vor fi cei mai cumpliţi duşmani. Pentru a le atinge şi corupe, şi a face din tine sclavul său, Antihristul va născoci asemenea maşini ispititoare încât fără ajutorul lui Dumnezeu, nici chiar cei Aleşi nu se vor putea mântui. Iar dacă Timpul Timpurilor nu va fi atunci scurtat, toţi vor fi pierduţi, chiar şi cei Aleşi. În acele zile întunecate, numai cei umili vor putea rezista luminilor ispititoare ale falsei libertăţi.

Încă o dată, nu, fi necugetat. Încă nu ai înţeles că tu eşti singura făptură a lui Dumnezeu din tot universul?

Teme-te de simţurile tale, căci acestea te vor încătuşa pentru veşnicie. Pentru cei care nu cred decât în ei înşişi şi în nimic altceva, aceste texte străvechi vor face obiectul batjocurilor, dar de asemenea, trebuie să spunem, al unei singurătăţi atroce. Căci râsul şi aroganţa care îi însoţeşte nu au nici o putere asupra „Conştiinţei" care, numai ea, nu poate fi adormită...

II. POLITICA INTERNAŢIONALĂ A NAŢIUNILOR UNITE ELABORATĂ CONTRA TUTUROR BISERICILOR CREŞTINE

Reţeaua de Alarmă Contra Sectelor

În zilele noastre, un număr crescând de oameni, care trăiesc viaţa prozaică a unui domn nimeni de oriunde, care au copii, studii universitare, cariere, afirmă cu sinceritate că observă, în politica mondială, o „Conspiraţie Politică şi Religioasă".

Tendinţa spre instaurarea unei Noi Ordini Mondiale nu este plăsmuirea imaginaţiei unei bande de paranoici, aşa cum mulţi oameni ar dori să ne facă pe toţi să credem. Nu trebuie decât să privim în jur, spre zona Noilor Tehnologii, a Fuziunilor între Multinaţionale, a Acordurilor Comerciale Internaţionale, a Băncii Mondiale, a Dispariţiei tot mai pronunţate a „Claselor de Mijloc", a eforturilor în direcţia unei Monede Mondiale, a unei limbi Mondiale, a unei reorganizării a Comunităţii Internaţionale; toate acestea ne indică profunde schimbări în raport cu care înseşi guvernele noastre naţionale par complet neputincioase.

Dintotdeauna au existat oameni care să spună că aşa ceva ar fi imposibil. Dar... Câţi erau convinşi, la începutul secolului, că un război mondial era absolut imposibil? şi totuşi... Câţi erau asiguraţi că omul nu va putea niciodată să ajungă în spaţiu? Şi totuşi, omul a păşit pe Lună... Etc...

Pentru cine ştie să observe, pe planetă există fără îndoială o „Conspiraţie" în curs de desfăşurare, pentru a instala o Religie Mondială cu un antipapă în frunte; o religie care va modela Noua Morală a unui Guvern Mondial.

Numai cei fără minte, sau prizonierii propriei lor spaime, oamenii care îşi proiectează nesiguranţa asupra altora, în mod absurd, neagă totul, fără a analiza faptele care le stau dinainte.

Puteţi să faceţi parte dintre aceşti oameni, sau să vă alăturaţi celor, din ce în ce mai numeroşi, care sunt convinşi că există ceva putred sub reorganizarea actuală a Naţiunilor Unite.

Anumite Agenţii guvernamentale nu vor să ştiţi acestea nici „Cult Awareness Network", nici Naţiunile Unite.

Cei care doresc o viată nouă, o nouă speranţă, un nou viitor, o Nouă Ordine Mondială, ştiu bine că vechile căi trebuie să fie eliminate, dezrădăcinate, pentru a putea fi construită o Nouă Ordine.

Pentru toţi aceştia, vechile căi sunt legate de credinţele într-un singur Dumnezeu. În mod bizar, scopul lor suprem nu este acela pe care 1-au dat de înţeles populaţiilor din trecut, şi anume, un Paradis Mondial sub o Nouă Ordine împotriva liberei voinţe a populaţiilor, ci mai degrabă, în realitate, ceva vizând posesiunea, apoi controlul sufletelor întregii omeniri. În consecinţă, cu scopul de a obţine rezultate, au pus pe picioare „Cult Awareness Network (Rţeaua de Alarmă contra sectelor)'', pentru a fi siguri că sufletele indivizilor nu pot fi deşteptate în nici un mod. Spre a atinge acest scop într-un timp relativ scurt, au fost obligaţi să atace, să activeze în ultimă instanţă, credinţele tuturor celor care nu cred decât într-un singur Dumnezeu, şi anume catolicii, creştinii în general, evreii şi musulmanii. „Programul de Dezinformare" pe care 1-au elaborat se poate rezuma astfel: orice individ care va comunica, în viitor, cu orice fel de Grupare, o cunoştinţă religioasă, mistică sau spirituală care ar putea fi indezirabilă în ochii Naţiunilor Unite, va fi identificat ca „Membru al unei Secte" şi, în consecinţă, va fi preluat, pentru binele său, în sarcina Autorităţilor Medicale Internaţionale ale Naţiunilor Unite.

Spălarea pe Creier

Se ştie, din întreaga istorie a omeniri, că nici un om care a suferit o spălare pe creier nu va rămâne cu convingerea că a fost maltratat. De obicei, persoanele spălate pe creier îşi vor apăra cu pasiune manipulatorul, convinse că li s-a propovăduit o nouă cale şi chiar că au fost alese pentru a-i învăţa şi pe alţii. Iată de ce, în trecut, a fost atât de dificil, dacă nu chiar imposibil, să se pună pe picioare legislaţii, mai ales atunci când legislatorii utilizau aceleaşi tehnici faţă de populaţie, în scopul de a fi aleşi şi de a-şi menţine puterea.

În scopul de a spăla pe creier o întreagă populaţie şi de a o determina să reacţioneze energic, într-o zi, contra tuturor celor care îşi revendică o credinţă într-un singur Dumnezeu, a fost necesar ca Naţiunile Unite să înfiinţeze un „Program Special Antireligios" în anii 1960, prin intermediul mai multor Agenţii Guvernamentale Americane.

În acea perioadă se stabilise clar în interiorul acestor Agenţii guvernamentale, precum şi printre Bancherii care le frecventau, ca pentru a reuşi să se pună pe picioare o Nouă Ordine Mondială trebuia, înainte de toate, să se ajungă la un control absolut al Politicului şi al Socialului, atacându-se, prin toate mijloacele, problema Religiilor. Acest „Program Antireligios", ar putea fi rezumat în modalitatea următoare:

- dacă înfricoşaţi ansamblul membrilor populaţiei mijlocii, şi îi faceţi să se teamă pentru securitatea lor şi aceea a apropiaţilor lor, cum ar fi copiii, acest lucru vă va permite în continuare să instauraţi măsuri draconice pentru le impune respectarea legilor, a-i dezarma şi a obţine despre ei date de identitate intensive. Apoi, dacă identificaţi această teamă - Frica lor - cu credinţe religioase precise, şi răspândiţi această „Frică" prin mijloacele de informare oficiale alese pe perioade între douăzeci şi treizeci de ani, chiar membrii acestei populaţii vă vor implora în genunchi, prin intermediul reprezentanţilor lor politici, să instituiţi noi alternative de bază pentru Politica noastră Internaţională prin mijlocirea Naţiunilor Unite, în scopul de a stabili o Nouă Ordine Mondială, şi anume „The Mintal Cooperation In Takeover Plans", cu ajutorul Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii.

Sănătatea Mintală şi Cetăţenia Mondială

În 1948, Congresul Mondial pentru Sănătate Mintală, o organizaţie a Naţiunilor Unite, a declarat, în pamfletul său: „Sănătatea Mintală şi Cetăţenia Mondială", că:

...prejudecăţile, ostilitatea sau naţionalismul excesiv pot influenţa cu putere dezvoltarea personalităţii, fără ca individul respectiv să poată fi conştient. În scopul eficacităţii, eforturile pentru schimbarea indivizilor trebuie să fie acordate cu etapele succesive ale personalităţii în sine, câtă vreme, în cazul unui grup sau al societăţii, schimbarea va putea întâmpina o rezistenţă fermă, dacă nu a fost instaurată din capul locului o atitudine de acceptare.

Extrasul de mai sus pare să-l completeze foarte clar pe cel care urmează.

În 1970, psihologul James V. McConnel a declarat, într-un număr al revistei „Psychologie Today":

A sosit momentul în care e posibil să se combine orice privaţiune senzorială cu drogurile, hipnoza şi manipularea abilă, prin recompensare şi pedepsire; iar acestea, în scopul de a ajunge la un control absolut asupra comportării individului. Prin urmare, ar trebui să fie posibil, în principiu, să se realizeze un tip de spălare a creierului pozitiv, care ne-ar permite să producem schimbări dramatice în comportamentul şi personalitatea unui individ. Va trebui să remodelăm societatea într-o asemenea manieră încât să fim antrenaţi cu toţii începând încă de la naştere, să facem exact ceea ce aşteaptă societatea de la noi. Dispunem de tehnicile necesare pentru a o face... Nimeni nu deţine monopolul asupra personalităţii... Nu aveţi nimic de spus despre genul de personalitate pe care o posedaţi şi nu există nici un motiv de a crede că aţi putea avea dreptul să refuzaţi o nouă personalitate, dacă cea veche este antisocială.

În cazul de faţă, „Vechea Personalitate" înseamnă „Vechea Cale", „Căile Creştine", „Credinţa Trecută, într-un singur Dumnezeu"; ceva care trebuie să fie remodelat conform viziunilor Noii Ordini Mondiale.

Noile Principii ale Sănătăţii Mintale

„Sănătatea mintală şi cetăţenia mondială" ale Naţiunilor Unite sunt mai mult decât limpezi în planul „Noilor Principii ale Sănătăţii Mintale", în numele căruia va trebui să se impună la nivel internaţional:

Principiile sănătăţii mintale nu-şi pot găsi finalizări pozitive fără acceptarea progresivă a conceptului de „Cetăţenie Mondială". Documentul declară, de asemenea:

Programele pentru schimbări sociale, spre a fi eficiente, necesită un efort conjugat din partea psihologilor şi a asistenţilor sociali lucrând împreună şi în cooperare cu oamenii de stat, administratorii şi alţi posesori ai unor posturi de răspundere.

Cele trei etape de dezvoltare prevăzute sunt:

1. izolarea în spital psihiatric;

2. centrele locale de sănătate mintală comunitară, astfel încât pacienţii să poată fi trataţi în mediul lor propriu;

3. centrele de gardă, unităţile de jandarmerie, creşele populare, unde va fi posibil să se acţioneze de timpuriu în viaţa copiilor, cu problemele legate de naţionalism.

În cazul de faţă, Naţionalismul poate fi identificat şi cu Credinţa într-un singur Dumnezeu. Mai mult în aceste creşe, reprezentanţii statului vor putea să-i identifice cu uşurinţă pe cei care au părinţi credincioşi sau naţionalişti ireductibili.

Cu doi ani înainte de data publicării acestui Pamflet al Naţiunilor Unite, Generalul Maior G.B. Chismon, Ministrul Sănătăţii din Canada, care ulterior avea să devină Directorul Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii a Naţiunilor Unite, a explicat:

...apărarea personală poate implica o reacţie neurologică, atunci când aceasta semnifică necesitatea de a-ţi apăra posesiunile materiale împotriva altora, care trăiesc în sărăcie. O asemenea atitudine poate duce la război...Soluţia problemei, propusă de Generalul Maior G.B. Chismon, a fost: „Să redistribuim toate bunurile, tuturor”.

Gulagul din Alaska

Această atitudine echivalează cu Socialismul impus populaţiilor împotriva voinţei lor, dacă o asemenea cale este singura posibilă. Mai mult, pentru a smulge din rădăcini bazele apărării personale, este necesară identificarea cu credinţa într-un singur Dumnezeu. În epoca respectivă, această politică trebuia să deschidă porţile diferitelor experimente cu „Controlul asupra Spiritului” care trebuia să se identifice îndeosebi cu începere din anii 1960.

Pe de altă parte, reinterpretarea şi dezrădăcinarea finală a conceptului de „Bine şi Rău” se fundamentează, la origine, pe credinţele religioase creştine; de asemenea, acelaşi concept stă la baza educaţiei copilului, astfel că obiectivele se referă practic la tot ceea ce cuprinde termenul de „PSIHOTERAPIE’’...

De altfel, Directorul Poliţiei Secrete Sovietice din anii 1930 explica foarte clar ceea ce ar fi trebuit să fie în acea epocă ‚Strategia Politică Comunistă”, prin intermediul „Îngrijirilor’’ pentru tratarea „Sănătăţii Mintale” prin „Psihiatrie”.

„PSIHOPOLITCA'' este arta şi ştiinţa de a stabili şi de a menţine un control asupra gândurilor şi a loialităţii indivizilor, a ofiţerilor, a birourilor şi a maselor populare; de asemenea, a avea un mijloc asigurat pentru a cuceri naţiunile inamice prin intermediul „îngrijirilor" pentru „sănătate mintală!'' Trebuie să lucraţi până în ziua când fiecare profesor de psihologie va preda, conştient sau inconştient, „Doctrina Comunistă sub travestiul psihologiei.

Dacă, în continuare, consultăm manualul de instrucţie rusă a „Războiului psihopolitic", vom vedea, la Capitolul 9, următoarele:

Operaţiunile psihopolitice trebuie să fie în continuă alertă faţă de ocaziile de a organiza centre comunitare pentru sănătatea mintală.

Pe de altă parte, sub tutela Programului Naţional de Sănătate Mintală din Statele Unite, între 1975 şi 1979, în toată ţara existau circa şase sute de asemenea „centre comunitare de sănătate mintală". Acest program fusese iniţiat la bază de către Dr. Stanley F. Yolles, care în 1969 era directorul Institutului Naţional de Sănătate Mintală. Acesta, de altfel, declarase chiar, în acea perioadă, că mijlocul cel mai bun pentru a trata un pacient era acela de a-l pune în situaţia de contact cu părinţii şi prietenii săi, într-un centru local.

Evident, va sosi ziua când credincioşii consideraţi ca reprezentând o ameninţare la adresa Comunităţii Internaţionale va trebui să fie trataţi în aceste centre, unde vor interveni familiile şi prietenii lor. Aceştia din urmă, cu ajutorul psihiatrilor Noii Ordini Mondiale, vor încerca prin toate mijloacele să-i vindece pe pacienţi de presupusa lor boală mintală, care va fi aceea de a crede într-un singur Dumnezeu!

Iată cum funcţionează acest program: la jumătatea anilor 1950, începuse o mişcare, o bizară înlănţuire de evenimente. În jurul anului 1956, a fost propusă şi chiar adoptată „Alaska Mental Health Bill". Legea a avut nevoie de douăsprezece milioane de dolari şi un milion de acri de terenuri publice... Şi totuşi, aşa ceva nu era firesc, dacă ţinem seama de faptul că Alaska, în acea perioadă, nu avea decât patru sute de pacienţi declaraţi în planul sănătăţii mintale.

În continuare, Alaska a adoptat „Public Health Service Draft Act", cu referire la spitalizarea persoanelor atinse de maladii mintale sau considerate ca atare. Această lege are particularitatea că nu prevede nicăieri un proces în faţa juraţilor, sau orice procedeu asemănător pentru orice om suspectat că ar suferi de o boală mintală. Ca o declaraţie unică şi nici o verificare prealabilă, legea permitea detenţia şi trimiterea la azil, cu confiscarea tuturor proprietăţilor şi bunurilor personale, a oricărei persoane bănuite de a avea probleme mintale. De altfel, acelaşi lucru a fost încercat în cazul Ford vs. Milinak din 1954. Aceeaşi lege continuă să existe şi astăzi, sub denumirea de „Uniform Mental Health Act'', la care chiar au subscris şase state. Legea implică detenţia pe o perioadă de nouăzeci de zile, pentru examene medicale, fără acces la avocaţi, a oricărei persoane suspectate de a suferi de probleme mintale. De asemenea, legea îi permite guvernului în funcţie al statului să poată aresta pe oricine şi să-l trimită într-un centru de sănătate mintală, chiar şi în Alaska.

Prelungirea acestei legi se poate găsi în declaraţia reputatului psiholog R.D. Laing, autorul cărţii „Politics of Experience (Politica Experienţei)''. Laing a declarat, în revista „OMI":

...la sfârşitul anilor 1960, a devenit evident pentru elita deţinătoare de responsabilităţi în controlul populaţiei că amplasarea oamenilor în locuri precise şi menţinerea lor pe viaţă în acele locuri nu era deloc eficientă, la nivelul costurilor implicate. Administraţia Reagan din California a fost una dintre primele care şi-a dat seama de această stare de fapt. Prin urmare, au fost obligaţi să regândească tot procesul respectiv. Fuseseră conduşi în schismă, ştiind ce li se spune populaţiilor şi ce anume practică directorii executivi însărcinaţi cu controlul sănătăţii mintale. Problema prevala şi în Europa, şi în ţările Lumii a Treia.

Războiul Psihopolitic Antireligios

Pentru a înţelege mai uşor ceea ce s-a întâmplat atunci, ajunge să consultăm volumul de referinţă „DSM-III: The Diagnostic And Statistical Manual Of Mental Disordre (Manual de diagnosticare şi statistică a dezordinii Mintale - ediţia a treia, publicat de Asociaţia Psihiatrică Americană)''. Transcrisă în termeni economici şi politici, maladia mintală însemnă: Comportament şi, Stare Mintală Indezirabile. Criteriul pentru Maladia Mintală, aşa cum este descris în DSM III, include orice EXPERIENŢĂ NEOBIŞNUITĂ DE PERCEPŢIE, GÂNDIREA MAGICĂ, CLARVIZIUNEA, TELEPATIA, AL ŞASELEA SIMŢ, CONTACTUL SENZORIAL CU O PERSOANĂ ABSENTĂ. Conform acestui manual al Asociaţiei Psihiatrice Americane, vă este permis să simţiţi prezenţa unei rude decedate timp de trei săptămâni după moarte. Dincolo de această perioadă, percepţia devine un „criteriu" pentru a vă judeca starea de sănătate mintală...

Nu există exemple excepţionale... Un mandat pentru a sustrage orice din libertăţile civile; pentru a aplica încarcerarea contra propriei voinţe, chimioterapia, şocurile electrice... Şi sterilizarea...

În primul rând, percepţiile extrasenzoriale, al şaselea simţ şi perceperea prezenţei unei persoane care nu este prezentă toate acestea se referă la „Experienţe Religioase şi Spirituale'', Fără o percepţie specială, cum am putea intra în relaţie cu Dumnezeu, de exemplu?

În al doilea rând, dacă ne raportăm la „Legea de Sănătate Mintală Uniformă", devine de la sine înţeles ceea ce i se va întâmpla oricui îşi va menţine credinţa în Dumnezeu!

Această Politică a Naţiunilor Unite pentru Sănătatea Mintală avea să dea naştere, în anii 1960, unor fenomene majore, regrupate în întregime sub termenul „Flower Power'', care promova sfârşitul tuturor războaielor, moartea trecutului şi a tuturor valorilor morale asociate cu acesta, moartea familiei tradiţionale, deschiderea celor mai diverse experienţe sexuale, naşterea mişcărilor pentru pace şi ecologie etc...

În timp ce cea mai mare parte a oamenilor aveau spiritul acaparat de vântul libertăţii iluzorii care sufla atunci peste America, agenţiile guvernamentale ale epocii au simţit că avea mână liberă pentru a-şi desfăşura diversele programe pentru „Controlul Spiritului", departe de privirile publicului.

Pe de o parte, avea loc apariţia unei clase de indivizi care, fără nici un trecut criminal şi înarmaţi cu arme militare, au început să tragă asupra mulţimilor, cam peste tot, fără nici un motiv vizibil.

Unii dintre aceştia susţineau chiar că ar fi auzit Glasul lui Dumnezeu (Tehnica „Voice Syntesis”).

Pe de altă parte, au avut loc asasinate în masă, asociate cu culte religioase sau sub imperiul ideilor religioase.

De altfel, autorul ,,Enciclopediei omorurilor moderne’’, publicată în 1983, scrie: „Le numim crime fără motive reale pe acelea care par să nu le aducă nici un câştig autorilor. Înainte de 1960, aceste crime erau rare, iar cei care au apărut atunci aparţineau sfârşitului de deceniu.”

Acest gen de ,,Război Psihopolilic Antireligios” a făcut parte, de-a lungul anilor, din Agenda Comunistă, înainte de a fi exportat în Statele Unite, prin mijlocirea Naţiunilor Unite. Cu ajutorul acoperirii mijloacelor oficiale de informare, acest fapt a sfârşit prin a face publicul mediu să creadă că vechea lume a violentei asociată cu credinţele religioase trebuie să ia sfârşit, înlocuită de o Nouă Credinţă Internaţională ataşată unei Noi Ordini.

De altfel, o asemenea doză cotidiană de „Război Psihologic”, aplicată neîntrerupt, prin intermediul reţelelor oficiale de televiziune, de radio şi de presă naţională a avut efectul de a le garanta autorităţilor guvernamentale menţinerea populaţiei în general într-o stare de teamă constantă, de disponibilitate permanentă pentru a colabora cu autorităţile şi de înclinaţie spre psihoza denunţului colectiv.

Vechea stratagemă „Împarte şi stăpâneşte” sfârşise prin a diviza populaţiile în compartimente individualiste.

Programul de Control şi Dezinformare

Pentru a înţelege mai bine acest „Program de Control şi Dezinformare” instituit de clasa politică a epocii cu ajutorul specialiştilor guvernamentali în „spălarea pe creier”, e bine să abordăm în acest punct principalele linii directoare de fond. Veţi constata că acest „Program” este exact acelaşi care încă se mai întrebuinţează şi în zilele noastre:

1. a crea o problemă acolo unde nu există, cu ajutorul Mijloacelor Oficiale de Informare favorabile guvernului şi al finanţelor obţinute de la băncile asociate cu Noua

Ordine Mondială;

2. a da problemei respective o dimensiune religioasă, indiferent din ce sursă;

3. a amplifica disproporţionat aceeaşi problemă, făcându-i pe oameni să creadă că universul cotidian a ajuns dintr-o dată în pericol;

4. a convinge populaţia, cu ajutorul psihiatrilor, al sociologilor, al politologilor recunoscuţi, că religia înseamnă „fanatism”;

5. a da în mare măsură publicităţii presupusele incidente religioase, astfel încât să se demonstreze că vieţile oamenilor sunt în pericol, fiind necesară intervenţia autorităţilor guvernamentale;

6. a aduce la locul incidentelor forţe masive (disproporţionate) de poliţişti şi militari - forţe speciale - pentru a da iluzia că gruparea religioasă vizată este în realitate foarte periculoasă. A adăuga la toate acestea prezenţa „noilor forţe speciale de intervenţie" - cu uniforme şi echipamente noi - pentru a obişnui publicul cu imaginea lor, în vederea unor intervenţii asemănătoare din viitor;

7. apoi, în continuare, prin intermediul unor politicieni aleşi cu mare atenţie, a determina populaţia să-şi hărţuiască reprezentanţii parlamentari spre a obţine noi legi pentru a-şi proteja familia şi bunurile contra oricărei grupări sau a oricărei credinţe religioase nerecunoscută de către guvern.

Toate acestea se numesc „spălare pe creier" şi au fost implantate în America în anii 1960. De exemplu, în 1990, la Oka, Qubec-u1 de atunci a experimentat o situaţie asemănătoare care a dus la crearea „puterii autohtone" din Canada.

Şi ar fi posibil să continuăm la fe1, pe zeci şi zeci de pagini, ceea ce n-ar face decât să confirme încă o dată o voinţă mondială prin intermediul unor organisme şi grupări fără scop lucrativ, dar combătând, ca din întâmplare, toate „grupările şi organizaţiile religioase"!

Ceea ce este important de reţinut aici, e orientarea din ce în ce mai pronunţată împotriva a tot ceea ce este religios; cu atât mai mult, cu cât totul se va amplifica enorm prin apariţia unor probleme economice fără precedent, care vor atinge toate straturile societăţii şi îi vor arunca pe toţi indivizii într-o stare de profundă nesiguranţă.

Serge Monaste

29 martie 1995

ÎNCHEIERE: DESTINUL AUTORULUI

Aici se încheie manuscrisele incomplete ale lui Srege Monaste, pe care moartea prematură, în condiţii neelucidate, l-a împiedicat să finalizeze lucrarea de faţă. Toate documentele confidenţiale folosite de autor au dispărut, nu ştim dacă recuperate de asasini, sau preluate de prieteni, pe care victima i-ar fi pus în temă cu posibila sa ucidere. Din acest motiv, am preferat să nu amplificăm conţinutul cărţii, redactând doar şi aşezând într-o ordine coerentă materialele lăsate de autor.

Michael A. Beaumonn